

Council of Advice
Raad van Advies

Strengthening Our Democracy

Aan de Voorzitter van het Parlement
Wilhelminastraat #1
Philipsburg,
Sint Maarten

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek. 03 JUL 2014			
Volgnr. 15/756/13-14			
Par.			

RvA no. SM/01-14-ILV

Onderwerp: Initiatiefontwerplandsverordening tot herziening van de regels betreffende timeshare (uw volgnummer: S/260/13-14).

Advies: Met verwijzing naar uw adviesverzoek d.d. 13 januari 2014 om het oordeel van de Raad van Advies inzake bovengenoemd onderwerp en de behandeling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 18 maart 2014, 1 april 2014, 20 mei 2014, 27 mei 2014, 3 juni 2014 en 24 juni 2014 en de vaststelling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 24 juni 2014, bericht de Raad u als volgt.

Het ontwerp strekt er volgens de considerans toe om de regels ter zake van timeshare te herzien in het bijzonder ter verbetering van de consumentenbescherming. Daarnaast strekt het ontwerp er toe de herziene regeling, in de Engelse taal, buiten het Burgerlijk Wetboek neer te leggen.

Bestudering van het onderhavige ontwerp en de bijbehorende memorie van toelichting geeft de Raad aanleiding tot het maken van de navolgende opmerkingen.

1. Algemene opmerkingen

1.1 Inconsequenties met de taal

De Raad heeft geconstateerd dat onder andere de aanbieding, de aanhef en artikelen II tot en met artikel V in de Nederlandse taal zijn opgesteld terwijl artikel I en de memorie van toelichting in de Engelse taal zijn opgesteld. De Raad adviseert om een wetgevingsproduct niet in twee talen op te stellen. Gelet op de aanbevelingen in dit advies, adviseert de Raad om de Nederlandse taal aan te houden.

1.2 Samenwerking Juridische Zaken en Wetgeving

De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp gebreken vertoont zowel van inhoudelijke als van wetstechnische en redactionele aard.

RvA no. SM/01-14-ILV

1

De Raad adviseert het parlement om ontwerpen van landsverordening in samenwerking met bijvoorbeeld de afdeling JZ&W op te stellen teneinde kwalitatief betere ontwerpen te produceren.

Daarnaast adviseert de Raad dat het parlement, de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten (hierna: Aanwijzingen), alsmede het Draaiboek voor de totstandkoming van wet- en regelgeving van Sint Maarten volgt.

2. Beleidsanalytische toetsing

2.1 Brief Raad van Advies

Op 18 juli 2013 heeft de Raad van Advies middels een brief gereageerd op de tweetaligheidskwestie betreffende de toen voor advies ingediende Landsverordening herziening timeshare (US/009/2012-2013) en de Sint Maarten Timeshare Authority Ordinance (US/010/2012-2013).

De Raad heeft toentertijd onder andere uit het oogpunt van rechtszekerheid het parlement in overweging gegeven om de wetsontwerpen volledig in de Nederlandse taal op te maken en na de vaststelling daarvan, een Engelse vertaling te leveren.

2.2 Wetgeving in de Engelse taal

De Raad is, evenals het parlement, van mening dat het van groot belang is dat wetgeving begrijpelijk en kenbaar is voor de bevolking, wil men ervan verzekerd zijn dat de wetgeving wordt nageleefd. In een land als Sint Maarten, waar niet iedereen de Nederlandse taal (voldoende) beheerst, is het belangrijk dat wettelijke regelingen vertaald worden in de Engelse taal.

2.3 Openbaar bestuur

De Raad meent dat op Sint Maarten en in overige contacten het voorkomt dat Nederlandstalige regelingen aan de orde zijn. Bijvoorbeeld bij consulaire contacten is voor een goede dienstverlening het kunnen beschikken over de feitelijke tekst van de toepasselijke regelingen belangrijk. Het is niet vanzelfsprekend dat regelgeving in het Engels beschikbaar is. De Raad constateert echter uit het Landsbesluit bekendmaking wettelijke regelingen¹ dat van elke Nederlandstalige regeling in ieder geval binnen een redelijke termijn een Engelse vertaling beschikbaar hoort te zijn. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

¹ AB 2011, nr. 30

2.4 Economisch verkeer

Met betrekking tot het economische verkeer op Sint Maarten is de Raad van mening dat bedrijven en organisaties voor hun zakelijke, economische, wetenschappelijke en bestuurlijke contacten de beschikking dienen te hebben over voor hen relevante wetgeving.

De Raad is van mening dat het beschikken over een Engelse vertaling van de wet in veel gevallen een voordeel kan betekenen bij het bepalen van de juridische vormgeving van samenwerkingsverbanden, overeenkomsten of contracten. Datzelfde geldt voor internationale en buitenlandse bedrijven die op Sint Maarten gevestigd zijn of aanzienlijke belangen hebben. In het bijzonder in het contractenrecht dat in toenemende mate door Amerikaanse contractsvormen wordt beïnvloed, is een deugdelijke vertaling van de in de Nederlandse taal opgestelde wetgeving essentieel om in een te sluiten contract overeenkomsten en verschillen tussen beide rechtsstelsels zonder misverstand te kunnen verwerken.

Voor bedrijven die zich op Sint Maarten willen vestigen of die zich al gevestigd hebben is toegang tot de Nederlandstalige wettelijke omgeving vaak noodzakelijk. Wanneer deze toegang in een voor hen toegankelijke taal geboden wordt is dat drempelverlagend en positief voor de economische ontwikkeling van het Land.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

2.5 De rol van het Statuut

Het bestaande Sint Maartense recht is van Nederlandse oorsprong. Dat geldt voor de wetssystematiek, de wetshistorie en de wetsbetekenissen. Waar het Statuut in veel opzichten concordantie vergt ingevolge artikel 39 van het Statuut, is dat naar de mening van de Raad niet zonder reden. Zo benadrukt de Raad het gegeven dat men kan steunen op de Nederlandse traditie, waaronder de Nederlandse rechtsontwikkeling, zonder daarin belet te worden in het maken van eigen keuzes.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

2.6 Het concordantiebeginsel

Het concordantiebeginsel is een instructienorm aan de regeringen van de landen die deel uitmaken van het Koninkrijk der Nederlanden. De landen dienen volgens artikel 39 van het Statuut onder andere het burgerlijkrecht, de burgerlijke rechtsvordering, het strafrecht en de strafvordering, zo veel mogelijk op overeenkomstige wijze te regelen. Afwijkingen zijn mogelijk, bijvoorbeeld op grond van andere maatschappelijke omstandigheden. Hiertoe hebben de

regeringen de plicht bij ingrijpende wijziging van de wetgeving de andere landen binnen het Koninkrijk hiervan op de hoogte te stellen en de mogelijkheid te geven op de wijzigingen te reageren, ingevolge artikel 39, tweede lid, van het Statuut.

De Raad acht het van belang dat de landen Sint Maarten, Aruba en Curaçao, het recht zoveel mogelijk eenvormig regelen, mede gelet op de rechtsprekende taak van het Gemeenschappelijke Hof van Justitie en de Hoge Raad. Door Engelstalige wetgeving in te voeren op Sint Maarten, wordt (gedeeltelijk) afstand genomen van artikel 39, tweede lid, Statuut. Daar komt bij dat het Burgerlijk Wetboek wordt gewijzigd nu de bepalingen met betrekking tot timeshare worden ingetrokken en in een separate landsverordening worden geregeld. Hiermee wordt tevens afstand gedaan van artikel 39, eerste lid, Statuut nu dit artikel regelt dat onder andere het burgerlijk recht, zoveel mogelijk op overeenkomstige wijze binnen het Koninkrijk wordt geregeld. Dit heeft gevolgen voor de staatsrechtelijke verplichting om te allen tijde rechtszekerheid te garanderen, niet alleen binnen Sint Maarten, maar ook binnen het gehele Koninkrijk.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

2.7 De Landsverordening officiële talen (LOT)

In artikel 1, tweede lid, van de Staatsregeling wordt geregeld dat er twee officiële talen zijn, namelijk de Nederlandse taal en de Engelse taal. Van elke Nederlandstalige regeling dient ingevolge de LOT binnen een redelijke termijn een Engelse vertaling beschikbaar te zijn. In de memorie van toelichting van de LOT staat vermeldt dat de rol van de Engelse taal in de rechtspraak en wetgeving beperkt dient te blijven totdat aan een aantal voorwaarden is voldaan, zoals de vaststelling van de rechts- en wetgevingsterminologie in de Engelse taal en de beschikbaarheid van voldoende rechters en wetgevingsjuristen die deze taal beheersen.

De Raad constateert dat op dit moment (nog) niet aan deze voorwaarden wordt voldaan waardoor het voordeel van het invoeren van Engelstalige regelgeving, zoals aan de Raad is voorgelegd, niet opweegt tegen de risico's van rechtsonzekerheid.

De Raad adviseert dan ook om dit proces deugdelijk en geleidelijk aan voort te zetten om onder andere rechtsonzekerheid en verwarring te voorkomen.

Daarnaast adviseert de Raad om uitvoering te geven aan artikel 5 van de LOT waarin staat vermeld dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regels worden vastgesteld inzake de schrijfwijze in de Engelse taal.

2.8 Aanverwante regelgeving

De Raad merkt op uit het ontwerp van de Timeshare Ordinance dat er wordt verwezen naar andere regelgeving. Zo wordt bijvoorbeeld in artikel 50y, derde lid, van het ontwerp expliciet verwezen naar het Burgerlijk Wetboek en in artikel 50i, tweede lid, onderdeel d, naar de Landsverordening openbare registers. Deze regelingen zijn in de Nederlandse taal opgesteld. Hierdoor wordt de lezer geconfronteerd met een Engelstalige landsverordening inzake timeshare maar zal hij in bepaalde gevallen terug moeten vallen op Nederlandstalige regelgeving. Hierdoor wordt onderstreept dat de onderhavige ontwerpen ter zake timeshare, in het huidige tijdsgewricht niet passen in de wetssystematiek.

Hiermee wordt het beoogde doel om de onderhavige ontwerpen in het Engels op te stellen, naar de mening van de Raad, niet volledig gerealiseerd.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

2.9 Uitgangspunten van vertalingen

Naar de mening van de Raad zijn de volgende uitgangspunten van belang wanneer het gaat om het vertalen van wet- en regelgeving:

1. de vertaling dient algemeen toegankelijk te zijn;
2. de vertaling dient zoveel mogelijk de actuele, geldende tekst van de wet weer te geven;
3. de vertaling dient een betrouwbare weergave te zijn van de oorspronkelijke tekst.

De Raad licht deze uitgangspunten hierna toe.

2.9.1 De vertaling dient algemeen toegankelijk te zijn

Het uitgangspunt van de algemene toegankelijkheid omvat verschillende, onderling samenhangende aspecten.

Het betreft:

- a. de toegankelijkheid van de vertaling als zodanig. De toegankelijkheid van de vertaling als zodanig houdt in dat de vertaalde tekst voor diegene die de Nederlandse taal niet machtig is, begrijpelijk dient te zijn en
- b. de toegankelijkheid voor wat betreft de eraan verbonden kosten en de feitelijke beschikbaarheid van de vertaalde teksten. De wetgeving van Sint Maarten moet voor een ieder zonder financiële drempel toegankelijk zijn. Men wordt geacht de wet te kennen en zij moet zonder belemmeringen kenbaar zijn.

Voor de Nederlandstalige wetgeving hoort hetzelfde te gelden naar de mening van de Raad. Het opzetten van een speciale website voor publicatie van vertaalde wetteksten, zoals reeds is gebeurd op de website van de overheid², is een manier om toegankelijkheid te waarborgen.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

2.9.2 De vertaling dient zoveel mogelijk de actuele, geldende tekst weer te geven
In 2013 is het project Geldende Teksten door de afdeling Juridische Zaken en Wetgeving afgerond. Via dit project is de regelgeving van de voormalige Nederlandse Antillen en het Eilandgebied Sint Maarten omgezet naar regelgeving van het land Sint Maarten. Inmiddels is deze wetgeving ook digitaal beschikbaar via de website van de overheid waarbij alle organieke regelgeving sinds kort is vertaald naar het Engels.

De Raad adviseert om de vertaling van de Nederlandstalige wet- en regelgeving te continueren.

2.9.3 De vertaling dient een betrouwbare weergave te zijn van de oorspronkelijke tekst

De Raad is van oordeel dat een betrouwbare weergave van de Nederlandstalige wetstekst allereerst betrouwbaar dient te zijn in de zin dat deze zonder misverstand te begrijpen is voor de lezer, ongeacht diens (juridische) achtergrond. Bij de keuze voor een vertaling naar het Engels wordt dit duidelijk:

“De Nederlandse context waarbinnen een term zijn betekenis heeft kan in verraderlijke details zozeer van de context in het andere stelsel verschillen dat bij inaccurate vertaling de deur naar problemen wijd open staat. Een ander aspect waarop hier gewezen wordt is de eis van betrouwbaarheid die gesteld moet worden met het oog op de acceptatie door de Nederlandse beroepspraktijk (van welke achtergrond dan ook, advocatuur, bedrijfsleven, overheid, onderwijs) van de gepubliceerde vertalingen³.”

De Raad adviseert dat voor de gebruiker van de vertaalde tekst het evenzeer steeds duidelijk moeten zijn dat het om de vertaalde Nederlandse juridische termen gaat en niet om de originele tekst.

² <http://www.sintmaartengov.org/Laws/Pages/Organic-Laws.aspx>

³ Zie: *United in translation*, B. Vis, Groningen, maart 2009

De Raad is van mening dat bij de vertaling de termen uit het Engelse recht alleen kunnen worden gebruikt wanneer dat zonder dreiging van misverstand omtrent de juiste betekenis van de Nederlandse tekst kan worden gedaan, anders wordt een vertaling gekozen die de betekenis van de Nederlandse term in diens context het meest recht doet. De Raad meent dat tussen haakjes de gelijke of de meest dichtst bijliggende term uit de Engelse taal zou moeten worden vermeld.

2.10 Vertalen naar het Engels

Bij de juridische vertalingen dient zich meteen het probleem aan van de verschillende rechtsstelsels waarin de Nederlandse en de Engelse terminologie ontwikkeld is. Het Nederlandstalige rechtsstelsel maakt deel uit van het continentaal Europese stelsel. De context van de Engelstalige juridische terminologie die is ontwikkeld binnen de common law (in zijn verschillende nationale varianten) verschilt doorgaans sterk van de context die een term heeft binnen het Nederlandstalige stelsel. Daarom zal het lang niet in alle gevallen mogelijk zijn om de Nederlandstalige term letterlijk in het Engels te vertalen⁴.

De Raad constateert dat de rechtsbegrippen zijn ontleend aan het Anglo-Amerikaanse recht. Dit recht kent echter een geheel andere cultuur dan het Europees continentale, waartoe de Nederlandstalige rechtscultuur behoort. De Nederlandstalige rechtscultuur heeft zich wat het civiele recht betreft ontwikkeld vanuit de Romeins-Franse traditie, terwijl het publiekrecht zich deels autonoom heeft ontwikkeld, maar ook van sterke Franse en Duitse invloeden getuigt.

Daarbij is het van belang dat indien de weg van Engelstalige wetgeving wordt ingeslagen, men zich ervan moet vergewissen dat er voldoende bekwame personen beschikbaar zijn om dat recht te ontwerpen. Zo zal de wetgevingsjurist bekwaam moeten zijn in zowel het Nederlandse als het Engelse recht, én voldoende bekwaam in beide talen.

De Raad is van oordeel dat aan de taal van wettelijke regelingen hoge eisen van precisie en van duidelijkheid moeten worden gesteld, anders worden regels een bron van verwarring en onzekerheid, terwijl regels juist rechtszekerheid zouden moeten bewerkstelligen.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

2.10.1 Vertaalkeuzes

⁴ *Juridische semantiek; Een bijdrage tot de methodologie van de rechtsvergelijking, de rechtsvinding en het juridisch vertalen*, door dr. M.J.H.W. Termorshuizen-Arts, Nijmegen, 2003

De Raad maakt een onderscheid tussen vier verschillende mogelijkheden voor de vertaalkeuze⁵:

1. het functionele equivalent;
2. het letterlijke equivalent;
3. een omschrijvende vertaling; en
4. een definiërende vertaling;

Zowel de definiërende als de omschrijvende vertaling zullen waarschijnlijk van een relatief grote lengte zijn. Daarnaast is er een risico dat zij door de lezer op een niet bedoelde manier kunnen worden geïnterpreteerd.

Bij een letterlijke vertaling wijkt de lengte van de tekst niet veel af van de te vertalen Nederlandse tekst. De vertaling kan worden beschouwd als gelijkwaardig aan de Nederlandstalige wetgeving, waarbij het voorbehoud wordt gemaakt dat de Nederlandstalige wetgeving prevaleert. Ook hier bestaat het risico dat de vertaalde tekst door de lezer op een niet bedoelde manier kan worden geïnterpreteerd.

Bij het vertalen door middel van het functionele equivalent loert het gevaar dat door het functioneren van een juridische term binnen een rechtssysteem een dergelijke term dikwijls een van de omgangstaal afwijkende of meer genuanceerde betekenis heeft gekregen, die bij de vertaling tot uitdrukking moet worden gebracht. Een voorbeeld hiervan is de Engelse term "crimes against humanity" die naar het Nederlands vertaald kan worden naar misdaden / misdrijven tegen de mensheid / menselijkheid. In de omgangstaal is de vertaling hiervan redelijk duidelijk, terwijl een juridische vertaling veel gecompliceerder is. Een bijkomende moeilijkheid is dat juridische documenten soms worden gekenmerkt door verouderd taalgebruik.

De Raad adviseert dat het van groot belang is dat de gekozen vertaling de betekenis van de Nederlandse term in zijn context zo ondubbelzinnig mogelijk moet weergeven.

Eerder in dit advies is er al op gewezen dat de gebruiker van de vertaalde tekst deze moet kunnen begrijpen zonder gevaar voor misverstanden. Evenals voor de Nederlandstalige wetgeving is de Raad van mening dat ook hier een goed begrip van de tekst niet altijd zonder een redelijke juridische kennis mogelijk is. De Raad

⁵ Kramer, p. 256; zij baseert zich op G.R. De Groot, Het vertalen van juridische informatie, Preadvies Nederlandse Vereniging van Rechtsvergelijking, nr. 53, Deventer, Kluwer, 1996; zie ook de Groot, p. 66 e.v..

meent dat gestreefd dient te worden naar duidelijkheid, eenvoud van wettelijke regelingen, naar een bestendig karakter daarvan⁶ en dat bepalingen zo beknopt mogelijk worden geformuleerd⁷. Ook woorden waarvan de betekenis te weinig bepaald of onduidelijk is, worden niet gebruikt⁸. Voor de te maken vertalingen zal dit betekenen dat de Engelse tekst aan dezelfde eisen van beknoptheid en helderheid moet voldoen.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

2.11 Terminologische databank

De Raad adviseert de Staten om te kijken naar de mogelijkheden om een lijst van standaardvertalingen van juridische termen te ontwikkelen. Een dergelijke databank zou een onmisbaar bijproduct kunnen vormen voor het tot stand komen van vertaalde wetgeving.

Het ontbreken van een 'standaardvertaling' kan ertoe leiden dat er geen overeenstemming bestaat tussen verschillende vertalingen. Het tot stand komen van betrouwbare vertalingen van Nederlandstalige wetgeving zal tevens zijn doorwerking hebben omdat een eenmaal gemaakte vertaalkeuze voor een bepaalde, specifieke term bij volgende wetten en regelingen waarin dezelfde term voorkomt, als standaardvertaling moeten worden overgenomen. De betekenis van de te vertalen Nederlandse term zal daarom naar het oordeel van de Raad zeer precies omschreven moeten worden in de terminologische databank, om misverstanden of zelfs foutief gebruik van een term te voorkomen.

Binnen de Sint Maartense juridische wereld wordt veel vertaald, maar ook daar kan het gemis worden gevoeld van een eenduidige en algemeen aanvaarde terminologische databank. In de huidige ongestructureerde vertaalslag van regelgeving naar het Engels, alsook in algemene zakelijke correspondentie van juridische aard, maar zeker ook bij het opstellen van contracten of in processtukken, behoren misverstanden over de betekenis van de uit de Nederlandstalige regelgeving vertaalde termen, voorkomen te worden⁹.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

⁶ Aanwijzing 7 van de Aanwijzingen voor de regelgeving

⁷ Aanwijzing 40 van de Aanwijzingen voor de regelgeving

⁸ Aanwijzing 42, onder nummer 2 van de aanwijzingen voor de regelgeving

⁹ Zie Hoofdstuk 4B van het rapport: "United in Translation" door: Prof. Mr. Berend Vis, Groningen, maart 2009

Daarnaast adviseert de Raad dat het op te zetten vertaalsysteem zo zal moeten worden gestructureerd dat de beroepspraktijk nauw betrokken is bij de totstandkoming van vertalingen en de daaraan verbonden terminologische databank.

De Raad is van mening dat deze uitgangspunten de basis vormen voor de eventuele totstandkoming van een kwalitatief goede lijst.

Tot slot vraagt de Raad de aandacht voor het feit dat veel wetten binnen een bepaald vakgebied een groot aantal steeds terugkerende elementen bevatten. Naast de centrale rechtsbegrippen zijn dat ook bijvoorbeeld standaardbepalingen en vaste zinsconstructies. De Aanwijzingen bevatten vooral van deze laatste categorie veel voorbeelden.

De Raad adviseert derhalve om de Aanwijzingen in een vroeg stadium te vertalen en om de daarin voorgeschreven vaste termen en zinsconstructies in een eventuele terminologische databank op te nemen.

2.12 Bestaande vertalingen

De Raad begrijpt dat bij de verschillende afdelingen van de overheid regelmatig de behoefte bestaat om een bepaalde wet en/of uitvoeringsregeling vertaald beschikbaar te hebben. Het blijkt echter geen vast gebruik om een eenmaal gemaakte vertaling regelmatig te actualiseren. Hierdoor worden latere wijzigingen van de wet of de uitvoeringsregeling er niet standaard in verwerkt.

Vertalingen gebeuren regelmatig op incidentele basis en worden daardoor niet structureel uitgevoerd. Het ontbreken van een dwingende noodzaak om de vertaalde wet telkens te actualiseren ontbreekt en maakt dan dat dit ook naar alle waarschijnlijkheid niet gebeurt.

De Raad adviseert om de al reeds vertaalde regelgeving die zowel binnen als buiten de overheid aanwezig is, zo veel mogelijk in de vertaalslag mee te nemen.

3. Juridische toetsing

3.1 Delegatie van regelgevende bevoegdheid

De Raad heeft geconstateerd dat de artikelen uit het ontwerp uitvoerig van karakter zijn. De Raad adviseert hiertoe om rekening te houden met aanwijzing 15 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. Hierin staat namelijk de volgende hoofdregel geformuleerd:

“Wanneer bij het vaststellen van algemeen verbindende voorschriften een onderverdeling wordt gemaakt naar elementen, vast te stellen bij landsverordening, en elementen, vast te stellen middels gedelegeerde regelgeving, bevat de landsverordening ten minste alle hoofdelementen.”

De hoofdelementen, die bij landsverordening worden geregeld, bestaan in ieder geval uit de reikwijdte van de wettelijke regeling, de structurele elementen van de wettelijke regeling en de voornaamste duurzame normen, volgens de toelichting bij aanwijzing 15. Een landsverordening voorziet in de meest duurzame elementen, waarvan kan worden verwacht dat deze niet veelvuldig hoeven te worden gewijzigd. Door middel van delegatie kunnen nadere regels worden gesteld ter uitvoering van deze hoofdelementen. Dit betreft meestal die algemeen verbindende voorschriften, die regelmatig aanpassing behoeven of van technische aard zijn. In aanwijzing 17 is een opsomming gegeven van de meest voorkomende hoofdelementen.

Aanwijzing 17 vermeldt dat zoveel mogelijk in de landsverordening wordt opgenomen, voorschriften:

- a. die de grondslag vormen van een stelsel van vergunningen, of een ander stelsel waarbij de toelaatbaarheid van handelen afhankelijk wordt gesteld van verlof van de overheid;
- b. waarbij nieuwe bestuursorganen, overheidsorganen of instanties in het leven worden geroepen;
- c. betreffende rechtsbescherming;
- d. inzake sancties van bestuursrechtelijke, strafrechtelijke of civielrechtelijke aard;
- e. waarbij toezichts- of opsporingsbevoegdheden worden toegekend;
- f. omtrent rechten en verplichtingen van burgers jegens elkaar;
- g. die beogen aan de burger procedurele waarborgen te bieden ten aanzien van het gebruik van bevoegdheden door de overheid;
- h. die de financiële verplichtingen van de burgers jegens de overheid vaststellen, waaronder begrepen leges en retributies.

Ook worden zoveel mogelijk in de landsverordening opgenomen voorschriften omtrent het bestaan van financiële aanspraken jegens de overheid, de kring van voor die aanspraken in aanmerking komende personen en de verschillende elementen die bij de bepaling van de uit te keren bedragen een rol moeten spelen, tenzij de financiële aanspraken slechts zeer tijdelijk of incidenteel van aard zijn dan wel het slechts om een zeer beperkt aantal gevallen gaat.

De Raad adviseert de Staten rekening te houden met het bovenstaande.

RvA no. SM/01-14-ILV

3.2 Parlementaire betrokkenheid bij gedelegeerde regelgeving

De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp gedetailleerde regels beoogt vast te stellen met betrekking tot timeshare en verbetering van consumentenbescherming.

In een landsverordening kunnen delegatiegrondslagen worden opgenomen, waaruit volgt dat bepaalde algemeen verbindende voorschriften (elementen) bij gedelegeerde regelgeving kunnen worden vastgesteld.

De Raad begrijpt dat bij delegatie van regelgevende bevoegdheid door de wetgever in formele zin de betrokkenheid van de Staten wordt vermindert. Echter, indien bepaalde bevoegdheden worden gedelegeerd, behouden de Staten wel uiteraard de mogelijkheid om het daarmee gevoerde regeringsbeleid achteraf te controleren¹⁰. Daarnaast bestaan er twee hoofdvormen van parlementaire betrokkenheid bij gedelegeerde regelgeving, ingevolge de Aanwijzingen voor de regelgeving. De Raad somt deze als volgt op:

1. Gecontroleerde delegatie (aanwijzing 29 en 30): hierbij wordt een voorontwerp van de lagere regeling ter kennis van de Staten gebracht dat dan enige tijd in de gelegenheid wordt gesteld opmerkingen te maken en daarover met de minister van gedachte te wisselen;
2. Tijdelijke delegatie (aanwijzing 31): hierbij is de lagere regeling slechts tijdelijk; zij moet op korte termijn alsnog worden vervangen door een landsverordening. De Raad meent wel dat met deze variant dubbel werk wordt verricht.

De Raad merkt op dat gebruik van parlementaire betrokkenheid bij gedelegeerde regelgeving slechts in bijzondere gevallen is gerechtvaardigd maar dat de mogelijkheden aanwezig zijn, mits onderbouwd met een deugdelijke motivering in de memorie van toelichting.

Gelet op het bovenstaande adviseert de Raad om slechts de hoofdelementen van een regeling, zijnde de structurele elementen en de wezenlijke bepalingen ten aanzien van het onderwerp, in het ontwerp te regelen en bepalingen op te nemen, die delegatie van nadere regelgeving mogelijk maakt. In lagere regelgeving kunnen vervolgens regels worden gesteld, ter uitwerking van het ontwerp. Het gevolg is dat de wetgeving flexibel blijft en makkelijker is te wijzigen indien dit in de toekomst nodig wordt geacht.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

¹⁰ Zie aanwijzing 15 van de Aanwijzingen voor de regelgeving, onder het kopje: Betrokkenheid Staten RvA no. SM/01-14-ILV

3.3 Het bereik van de Timeshare Ordinance

3.3.1 Timeshare Plans en travel clubs

Artikel 50a, bepaalt dat de Timeshare Ordinance van toepassing is op alle timeshare plans en travel clubs voor zover ze gelegen zijn in Sint Maarten of ter verkoop zijn aangeboden in Sint Maarten.

Een timeshare plan is ingevolge artikel 50b, onderdeel 25, een arrangement, plan, schema of iets anders van die aard, waarbij er timeshare interest wordt ontvangen middels een lidmaatschapsovereenkomst, koopovereenkomst, lease, licentie of anderszins.

Een travel club is ingevolge artikel 50b, onderdeel 32, een plan of ander programma met een looptijd van meer dan drie jaar op grond waarvan de consument tegen vergoeding, hoofdzakelijk het recht verkrijgt op kortingen of andere voordelen ten aanzien van accommodaties.

De Raad meent dat niet duidelijk is, hoe dergelijke plannen in de vorm van een timeshare plan, dan wel travel club, gelegen kunnen zijn in Sint Maarten. Tevens is niet duidelijk hoe een timeshare plan of een travel club, onderwerp van verkoop kunnen zijn. Gelet op de definities van deze termen concludeert de Raad dat het logischer is, dat timeshare interest, respectievelijk travel club memberships, onderwerp van verkoop kunnen zijn. Het komt de Raad voor dat timeshare plans en travel clubs zijn slechts plannen zijn terwijl timeshare interest en travel club memberships daadwerkelijk economische waarde kunnen hebben.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3.3.2 De looptijd van de timeshare interest

De Timeshare Ordinance is ingevolge artikel 50a, onder a, onderdeel i, niet van toepassing op timeshare plannen waarbij de timeshare interest een looptijd heeft dat korter is dan 3 jaar en de gebruiker zijn gebruiksrecht binnen 3 jaar kan beëindigen, ongeacht of er accommodaties zijn, die zijn gelegen in Sint Maarten.

Ter berekening van de looptijd van een timeshare interest wordt elke periode van automatische verlenging meegerekend. Deze periode wordt niet meegerekend indien de gebruiker ten minste twee maanden voorafgaand (maar niet meer dan vier maanden) aan de datum van verlenging een geschreven mededeling ontvangt waarbij hij wordt geïnformeerd over zijn recht op ontbinding voor de datum van verlenging.

De Raad adviseert om te motiveren waarom een periode van automatische verlenging niet wordt meegerekend als de gebruiker ten minste twee maanden voorafgaand (maar niet meer dan vier maanden) aan de datum van verlenging een geschreven mededeling ontvangt waarbij hij wordt geïnformeerd omtrent zijn ontbindingsrecht. Tevens is niet duidelijk waarom de bepaling alleen ziet op het meerekenen van periodes van automatische verlenging. In de Europese richtlijn omtrent timeshare, richtlijn 2008/122/EG, wordt bij de berekening van de looptijd rekening gehouden met elke bepaling die een stilzwijgende verlenging of een verlenging anderszins mogelijk maakt.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

Op grond van artikel 50a, onder a, onderdeel i, concludeert de Raad, a contrario beredeneerd, dat de Timeshare Ordinance van toepassing is op timeshare interest met een looptijd dat gelijk aan of korter is dan drie jaar, indien de gebruiker niet de mogelijkheid heeft om zijn gebruiksrecht binnen drie jaar te beëindigen. De Raad adviseert om toe te lichten waarom de Timeshare Ordinance in zulk geval wel van toepassing is op overeenkomsten met een looptijd dat korter is dan drie jaar.

3.3.3 Omvang financiële verplichting

De Timeshare Ordinance is op grond van artikel 50a, onder a, onderdeel ii, niet van toepassing op timeshare plannen waarbij de financiële verplichting van de aspirant-koper gelijk of minder is dan USD 3,000.00 gedurende de gehele looptijd van de Timeshareplan ongeacht of er accommodaties zijn, die gelegen zijn in Sint Maarten.

De Raad adviseert om te motiveren waarom het gewenst is dat de Timeshare Ordinance niet van toepassing zal zijn als de financiële verplichting van de aspirant-koper gelijk of minder is dan USD 3,000.00. Tevens wijst de Raad erop dat de mogelijkheid bestaat, dat het van tevoren niet eenvoudig is vast te stellen of de financiële verplichtingen gedurende de looptijd USD 3.000,00 zal overstijgen.

3.3.4 Locatie van de accommodaties

Op grond van artikel 50a, onderdeel b, is de Timeshare Ordinance niet van toepassing op accommodaties die onderdeel uit maken van multi-site timeshare plans en die niet gelegen noch ter verkoop zijn aangeboden in Sint Maarten.

De Raad adviseert nader toe te lichten hoe dit onderdeel zich verhoudt tot de zinsnede waarmee artikel 50a aanvangt:

"This Ordinance applies to all timeshare plans and travel clubs located, or offered for sale, in St. Maarten"

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3.4 Definities van de Timeshare Ordinance

Allereerst merkt de Raad op dat niet duidelijk is, of voor de betekenis van de Engelse (juridische) begrippen in de Timeshare Ordinance zoals "personal property" en "mortgage" aansluiting gezocht dient te worden bij de betekenis van deze begrippen in een Anglo-Amerikaanse rechtsstelsel of van de betekenis hiervan in het Nederlandse rechtsstelsel, na vertaling. Om aansluiting te zoeken bij het Nederlandse rechtstelsel dient van de Engelse juridische begrippen eerst een adequate Nederlandse vertaling beschikbaar te zijn. De Raad merkt op dat vanwege de verschillende rechtsstelsels er niet altijd een adequate Nederlandse vertaling van de Engelse juridische begrippen gevonden kan worden.

De Raad adviseert de noodzaak van een aantal definities in artikel 50b, te evalueren. Een aantal begrippen die in artikel 50b zijn gedefinieerd zoals het begrip "closing" komen in de Timeshare Ordinance niet of nauwelijks voor.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3.4.1 Developer

In artikel 50b, wordt elk persoon als "developer" aangemerkt, die een timeshare plan creëert en in de uitoefening van zijn bedrijf (of beroep), timeshare interest overdraagt of verkoopt.

De Raad adviseert om nader te motiveren waarom een persoon niet als developer wordt aangemerkt indien hij in de uitoefening van zijn bedrijf, timeshare interest verkoopt maar de "timeshare plan" niet heeft gecreëerd. Tevens is niet duidelijk hoe vastgesteld dient te worden wie de timeshare plan heeft gecreëerd en hoe dit zich verhoudt ten opzichte van de eigenaar van het onroerend goed.

Uit artikel 50i, onderdeel b, valt af te leiden dat de developer niet noodzakelijkerwijs eigenaar van de timeshare property hoeft te zijn. De Raad adviseert nader te motiveren of de developer, in zulk geval, economisch eigenaar

van de timeshareproperty is. De Raad overweegt dat het immers niet mogelijk is om timeshare interest te verkopen zonder juridisch eigenaar dan wel economisch eigenaar van de timeshare property te zijn.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3.4.2 Timeshare property

Ingevolge artikel 50b, onderdeel 31, bestaat een timeshare property uit accommodaties, tezamen met elk ander grond of gebruiksrecht op faciliteiten bijbehorend tot deze accommodaties die onderworpen zijn aan hetzelfde timeshare instrument.

De Raad adviseert nader toe te lichten of ook sprake kan zijn van timeshare property, als het timeshare instrument slechts uit één accommodatie bestaat. Niet duidelijk is tevens waarom een gebruiksrecht op faciliteiten ook als timeshare property wordt aangemerkt.

3.4.3 Single component site

Artikel 50b, onderdeel 6, definieert een single component site, als volgt:

“separate phases of a single timeshare property in a specific geographic location and under common management”.

De Raad adviseert nader toe te lichten wat onder “single timeshare property” en “seperate phases” moet worden verstaan. Niet duidelijk is tevens wat de betekenis en het belang is van de toevoeging “under common management” in de definitie.

3.4.4 Timeshare plan en timeshare interest

In afdeling 10A titel 1, boek 7 van het Burgerlijk wetboek wordt een overeenkomst inzake rechten van gebruik in deeltijd van onroerende zaken als een koopovereenkomst aangemerkt. Middels artikel II, onderdeel c van de Timeshare Ordinance komt deze afdeling van het burgerlijk wetboek te vervallen. Een overeenkomst die voldoet aan de omschrijving in artikel 50b onderdeel 25 van “timeshare plan” zal voortaan onder het bereik van de Timeshare Ordinance vallen.

In de definitie van timeshare plan wordt zowel over koop, lease, licentie als andere overeenkomsten gesproken waaruit kan worden afgeleid dat een

timeshare-overeenkomst onder andere ook als koop of lease kan worden aangemerkt. De Raad adviseert nader toe te lichten in hoeverre de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek onder andere omtrent koop, huur en appartementsrechten van toepassing zijn op timeshare plans.

De Raad adviseert tevens om toe te lichten, wat het onderscheid is tussen een specific timeshare interest zoals omschreven in artikel 50b onderdeel 29, onder b, en een non-specific timeshare interest zoals omschreven in artikel 50b, onderdeel 30. Uit de omschrijvingen van deze begrippen is geen onderscheid waar te nemen.

De Raad merkt op dat de begrippen "timeshare interest" en "timeshare plan" in de Timeshare Ordinance door elkaar worden gebruikt. Artikel 50b, onderdeel 10, bijvoorbeeld heeft betrekking op de koper van een timeshare plan terwijl het logischer is dat de koper van een timeshare interest bedoeld wordt. Onder het begrip "purchaser" wordt ingevolge artikel 50b, onderdeel 16, immers verstaan: "any person who is offered a timeshare interest". In artikel 50e is het tevens niet logisch om te spreken over eigendom van een timeshare plan in plaats van over eigendom van timeshare interest.

In de definitie van timeshare plan in artikel 50b, onderdeel 25, adviseert de Raad om de bijzin: "whereby a user receives rights to a timeshare interest" te wijzigen. De koper ontvangt immers timeshare interest en niet een recht op timeshare interest. Tevens adviseert de Raad om nader toe te lichten wat verstaan dient te worden onder de formulering in artikel 50b, onderdeel 9: 'any legal or equitable interest in a timeshare plan'.

3.4.5 Sale, transfer, disposition and assignment

De Raad adviseert nader toe te lichten wat het onderscheid is tussen de begrippen "sale", "transfer" en "disposition" zoals door elkaar gebruikt in de artikelen 50c, 50b, onderdeel 8 en 16, en artikel 50g.

Nadere toelichting is tevens gewenst omtrent de betekenis van de termen in artikel 50b, onderdeel 9. Het is bijvoorbeeld niet duidelijk wat moet worden verstaan onder:

- "legal or equitable interest in a timeshare plan";
- "transfer, assignment or release" en;
- "a security interest".

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3.4.6. Purchaser

De Raad overweegt dat de definitie van purchaser in artikel 50b onderdeel 16, betrekking heeft op personen die timeshare interest (nog) niet hebben verworven maar aan wie, timeshare wel is aangeboden. Dit ter onderscheiding van een “user” zoals gedefinieerd in artikel 50b onderdeel 17, die timeshare interest wel reeds heeft verworven.

De Raad merkt op dat het woord “purchaser” verwarring kan scheppen met name als het woord “purchaser” wordt vertaald naar “koper”. Artikel 50b, onderdeel 16 heeft immers niet betrekking op een koper maar op een aspirant-koper.

3.4.7 User

Een “user” is ingevolge artikel 50b, onderdeel 17, een persoon die een timeshare interest heeft verkregen (anders dan als zekerheid).

De Raad merkt op dat in artikel 50b, onderdeel 17, er een afzonderlijke juridische betekenis wordt toegekend aan het begrip “user” terwijl in andere bepalingen van de Timeshare Ordinance de term “user” op de gangbare wijze wordt gebruikt.

In artikel 50b, onderdeel 25, bijvoorbeeld staat; “whereby a user receives rights to a timeshare interest”. Gelet op de definitie van “user” waarin reeds staat dat het gaat om een persoon die timeshare interest krijgt, kan in bovengenoemde citaat worden volstaan met “user”. Zie ook artikel 50b, onderdeel 3, waar staat; “user(s) of timeshare interest in a timeshare property”, volstaan zou kunnen worden met “users”.

3.4.8 Association

De Raad merkt op dat een “association” zoals omschreven in artikel 50b, onderdeel 3, vergelijkbaar is met de Vereniging van eigenaren van appartementsrechten zoals omschreven in afdeling 2, titel 9, boek 5 van het Burgerlijk Wetboek. De Raad adviseert om toelichting te geven omtrent de eventuele samenloop tussen de Vereniging van eigenaren van appartementsrechten zoals verwoord in het Burgerlijk Wetboek en de association van de Timeshare Ordinance met name als de association bestaat uit personen die timeshare interest hebben gekoppeld met een appartementsrecht (timeshare estate).

3.4.9 Exchange programs

Op grond van artikel 50b, onderdeel 34, dienen exchange programs, voor de toepassing van de Timeshare Ordinance, als timeshare plans te worden

behandeld indien de financiële verplichting van de koper meer is dan USD 3.000,-. De Raad adviseert nader toe te lichten of alle bepalingen van de Timeshare Ordinance die van toepassing zijn op timeshare plans ook van toepassing zijn op exchange programs die aan de voorwaarden van artikel 50b, onderdeel 34, voldoen. Tevens is niet duidelijk of bij het vaststellen van de financiële verplichting rekening gehouden dient te worden met de maintenance fees alsmede eventueel afzonderlijke in rekening gebrachte kosten voor bepaalde verleende diensten.

Ter berekening van de totale financiële verplichting van de koper, worden de te betalen bedragen als gevolg van verlengingen en opties meegerekend behalve in de gevallen als genoemd onder a, b en c in het artikel. Deze uitzonderingen onder a, b en c verdienen nadere toelichting.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3.5 Verplichtingen voor de developer

3.5.1 Artikel 50c

De toelichting op artikel 50c, geeft aan dat dit artikel is opgenomen in de Timeshare Ordinance omdat niet altijd duidelijk is of een timeshare-overeenkomst als huurovereenkomst kan worden aangemerkt en zodoende ook niet van te voren duidelijk is of artikel 7A:1593 BW (koop breekt geen huur) ook van toepassing is op timesharerechten.

Artikel 50c heeft als doel om timeshare-rechten te beschermen bij executoriale verkoop van de timeshare property en in het geval de timeshare property deel uitmaakt van een failliete boedel.

De Raad adviseert om nader te motiveren of timesharerechten ingevolge artikel 50c worden beschermd in het geval de developer geen juridisch eigenaar is van de timeshare property, en failliet wordt verklaard. De Raad overweegt dat het doel van de Timeshare Ordinance mogelijk niet wordt bereikt indien geen verhaal mogelijk is op de timeshare property.

De Raad overweegt tevens dat artikel 50c, de executoriale verkoop van timeshare property kan bemoeilijken als de timeshare-rechten die aan de accommodatie kleven, onaangetast dienen te blijven, temeer als de koopprijs voor de timeshare interest reeds van te voren is afbetaald. De koper zal in zulk geval, timeshare gebruikers, moeten dulden terwijl de koopprijs voor de

timeshare-rechten reeds is afbetaald. Artikel 50c zou om deze reden ook de financiering van timeshare property kunnen bemoeilijken.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht en adviseert om toe te lichten wat dient te worden verstaan onder de begrippen “affected”, “disturbed” en de zinsnede “to adversely affect” in artikel 50c.

De Raad adviseert om de zin: “timeshare user with a timeshare interest in a timeshare plan in the form of a timeshare license”, aan te passen. Deze zin bevat meerdere pleonasmen. Een timeshare license is immers een vorm van een timeshare interest en timeshare interest maakt per definitie deel uit van een timeshare plan. Bovendien blijkt uit de definitie van “user”, reeds dat het gaat om iemand die timeshare interest heeft verkregen.

3.5.2 Artikel 50d

Ingevolge artikel 50d, is de developer verantwoordelijk voor de gedragingen van elk andere partij die door de developer is gebruikt bij het aanbieden van timeshare plans, alsmede bij “promotional selling” van timeshare plans en het managen van timeshare plans.

De Raad adviseert om toe te lichten wat de verhouding is tussen de eerste en tweede zin van artikel 50d. Het is bijvoorbeeld niet duidelijk wanneer er sprake is van een overtreding en of de eerste zin van dit artikel ook betrekking heeft op overtredingen.

De Raad adviseert tevens om toe te lichten wat de verhouding is tussen artikel 50d van de Timeshare Ordinance en de artikelen 6:76, 6:170 en 6:171 van het Burgerlijk Wetboek en de jurisprudentie bij deze artikelen. Daarnaast is het de Raad niet duidelijk wat moet worden verstaan onder de term: “promotional selling” omdat het niet in de definities voorkomt.

Niet begrijpelijk is tevens waarom artikel 50d gebruik maakt van de termen “sales agent’ en “marketing entity” in plaats van de in artikel 50b onderdeel 19, omschreven term “timeshare salesman’.

3.5.3 Artikel 50e en artikel 50h

De developer is op grond van artikel 50e verplicht om bij de aanvraag van een hotelvergunning een verklaring bij te voegen. De Raad merkt op dat artikel 50e niet verwijst naar de Vergunningslandsverordening waar de hotelvergunning is

geregeld. Tevens is niet duidelijk wat de gevolgen zijn voor het verkrijgen van de hotelvergunning als de developer niet aan deze verplichting voldoet.

De Raad merkt wellicht ten overvloede op dat artikel 50e niet van toepassing kan zijn op iemand die reeds een hotelvergunning heeft en voornemens is om timeshare interest te verkopen.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3.6 Contract

3.6.1 Artikel 50i en 50j: het contract en de precontractuele informatieplicht

Op grond van de Vergunningslandsverordening is degene die een timeshare-resort exploiteert, verplicht een binnen het timeshare-resort geldend reglement op te stellen tussen hem en de timesharegebruiker. Het reglement bevat de voor de vergunninghouder geldende algemene voorwaarden waaronder hij zijn beroep of bedrijf uitoefent, dat in ieder geval de in de bijlage bij de Vergunningslandsverordening opgenomen bepalingen bevat.

De Raad concludeert dat er sprake is van overlap tussen de bepalingen in de Vergunningslandsverordening en de Timeshare Ordinance. De verplichtingen die in artikel 50i, (behalve lid 2, onderdeel f, g, k en o) van de Timeshare Ordinance zijn neergelegd, bevinden zich ook in de bijlage bij artikel 44a van de Vergunningslandsverordening. Tevens is er sprake van overlap tussen artikel 44d van de Vergunningslandsverordening en artikel 50c van de Timeshare Ordinance. Artikel 44d verplicht de vergunninghouder om de geldende timeshare-rechten van zijn voorganger te respecteren en er voor zorg te dragen dat de timeshare-rechten, waarvoor hij zich heeft verbonden, overgaan op degene, die het timeshare-resort overneemt.

Op grond van de bijlage bij artikel 44a van de Vergunningslandsverordening dient de developer, over nog te bouwen onroerende zaken, in het contract, opgave te doen van; de mate van voltooiing, de schatting van de voor voltooiing benodigde tijd, het nummer van de bouwvergunning en de mate van voltooiing van de gemeenschappelijke diensten. De exploitant dient contractueel een deugdelijke voltooiing van de zaak te waarborgen en zich te verplichten tot het terugbetalen van geld, bij een ondeugdelijke voltooiing.

In tegenstelling tot de Vergunningslandsverordening, wordt de developer door de Timeshare Ordinance, niet verplicht om dergelijke verklaringen in het contract met de user op te nemen. Op basis van artikel 50j echter, dient de developer

RvA no. SM/01-14-ILV

echter wel precontractuele informatie over nog te bouwen onroerende zaken te verschaffen.

De Raad adviseert om te verduidelijken dat artikel 50j van de Timeshare Ordinance, betrekking heeft op informatie dat vóór het sluiten van het contract geleverd dient te worden. De Raad adviseert tevens om toe te lichten hoe de onderverdeling in contractuele verplichtingen (artikel 50i) en precontractuele verplichtingen (artikel 50j) heeft plaatsgevonden. Het valt de Raad op dat deze onderverdeling in de Timeshare Ordinance verschilt van de onderverdeling in de bijlage bij artikel 44a van de Vergunningslandsverordening. Niet duidelijk is tevens op wie de verplichtingen van artikel 50j berust.

In de toelichting bij artikel 50j staat dat, de aspirant-gebruiker geïnformeerd dient te worden indien het contract afwijkingen vertoont ten opzicht van de precontractuele informatie die aan de aspirant-gebruiker is geleverd. Opvallend is dat deze verplichting alleen in de toelichting te vinden is. Artikel 50j, vierde lid, kent een dergelijke verplichting alleen met betrekking tot de informatie die op basis van artikel 50j, derde lid is verstrekt.

De Raad adviseert om nader te motiveren of niet-naleving van artikel 50i, tot nietigheid of vernietigbaarheid in de zin van artikel 3:39 of 3:40 van het Burgerlijk Wetboek leidt.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3.6.2 Ontbinding

Op grond van artikel 50i, is de developer verplicht om in het contract, een ontbindingsrecht voor de gebruiker, op te nemen. De Raad merkt op dat de gebruiker zijn ontbindingsrecht alleen uit het contract ontleent. De Raad adviseert om het ontbindingsrecht wettelijk te verankeren en om nader toe te lichten of de termen "dissolve" en "rescind" van elkaar verschillen.

In de Europese Unie is op grond van richtlijn 2008/122/EG, de termijn waarbinnen ontbinding kan plaats vinden minimaal 14 dagen. De Raad merkt op dat de ontbindingstermijn in de Timeshare Ordinance (5 dagen) in vergelijking met Europa erg kort is en vraagt daarvoor nadere motivering.

3.7 Managing Entity

3.7.1 Artikel 50k en 50l (budgetverplichting en maintenance fees)

De management entity is op grond van artikel 50k, verplicht om een budget op te stellen met betrekking tot de "operating expenses" en de "maintenance fees".

Op grond van artikel 50b onderdeel 2, zijn maintenance fees; het evenredig deel van het bedrag dat nodig is ter betaling van de "common expenses". Artikel 50b onderdeel 5, geeft een opsomming van wat onder common expenses moet worden verstaan.

De Raad adviseert om toe te lichten wat het onderscheid is tussen de termen "operating expenses" en "common expenses" zoals gedefinieerd in artikel 50b, onderdeel 5. Tevens is niet duidelijk wat de verhouding is tussen artikel 50l en artikel 50b, onderdeel 2 en onderdeel 5. Beide artikelen geven aan wat onder "maintenance fees" dienen te worden verstaan. De Raad adviseert toe te lichten of artikel 50l een uitwerking is van artikel 50b, onderdeel 5.

3.7.2 Artikel 50m (administratieplicht)

De management entity is op grond van artikel 50m, verplicht om een gedetailleerde financiële administratie bij te houden en redelijkerwijs beschikbaar te stellen voor bestudering.

De Raad merkt op dat artikel 15, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek een administratieplicht kent voor het bestuur van rechtspersonen. De Algemene landsverordening Landsbelastingen bevat in artikel 43, ook een administratieplicht ten behoeve van de landsbelastingen. Bij de inwerkingtreding van de Timeshare Ordinance zal op grond van artikel 50m een derde administratieplicht ontstaan. Gelet hierop adviseert de Raad om de noodzaak van artikel 50m van de Timeshare Ordinance toe te lichten, en rekening te houden met eventuele overlap tussen de verschillende administratieplichten.

3.8 Beëindiging of opschorting van de rechten van een gebruiker van een timeshare license

3.8.1 Artikel 50r: verzuim betaling van de koopprijs

De artikelen 50r en 50s, geven de developer de mogelijkheid om tot schorsing of annulering van de gebruikersrechten over te gaan indien de gebruiker verzuimt de koopprijs van de timeshare license of de maintenance fees te betalen. Gelet op de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek inzake verzuim van schuldenaars merkt de Raad op dat de toelichting niet inzichtelijk maakt waarom de artikelen 50r en 50s noodzakelijk zijn.

Artikel 50r, derde lid, reguleert de wijze waarop de developer van zijn recht tot beëindiging van de gebruikersrechten, gebruik dient te maken. Hierbij wordt

verondersteld dat de developer, het recht heeft om de gebruikersrechten te beëindigen na 45 dagen verzuim van de timeshare gebruiker. Het recht van de developer om de gebruiksrechten te beëindigen is niet expliciet in de Timeshare Ordinance verankerd.

De Raad adviseert om toe te lichten of het contract wordt ontbonden bij beëindiging van de gebruiksrechten. Toelichting is tevens gewenst omtrent de toepasselijkheid van artikel 6:271 BW. De vraag is dan of voor partijen een verbintenis ontstaat tot het ongedaan maken van de reeds door hen ontvangen prestaties.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

De Raad adviseert tevens om nader te bepalen of de rechten in artikel 50r, vierde lid, net zoals het recht op beëindiging van de gebruiksrechten in het derde lid, slechts kunnen worden aangewend na 45 dagen verzuim van de timesharegebruiker.

3.8.2 Artikel 50s: verzuim betaling maintenance fees

De developer is op basis van artikel 50s, derde lid, verplicht om de gebruiksrechten te annuleren indien de gebruiker 90 dagen heeft verzuimd met betaling van de maintenance. De Raad adviseert om toe te lichten waarom aan de developer niet de keus wordt gelaten om tot beëindiging van de gebruiksrechten over te gaan. Rekening houdend met artikel 6:271 BW adviseert de Raad tevens om toe te lichten of de developer verplicht is om (gedeelte van) de betaalde koopprijs aan de koper te retourneren indien hij de gebruiksrechten annuleert. Artikel 6:271 BW bepaalt immers dat de rechtsgrond voor de reeds nagekomen verbintenissen in stand blijven.

Artikel 6:265 eerste lid van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat ontbinding niet kan geschieden als de tekortkoming, gezien haar bijzondere aard of geringe betekenis, deze ontbinding met haar gevolgen niet rechtvaardigt. De Raad overweegt dat het in bepaalde gevallen onredelijk kan zijn om de timeshare-gebruiksrechten te annuleren overeenkomstig artikel 50s, derde lid, bij verzuim tot betaling van (een gedeelte van de) maintenance fees, als de koopprijs wel is voldaan. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

De Raad adviseert om de woorden "whichever is earlier" te verwijderen in het eerste lid van artikel 50s. Het is immers niet logisch om de gebruiksrechten te schorsen voordat het verzuim heeft plaatsgevonden.

RvA no. SM/01-14-ILV

B
B

3.9 Travel Clubs

3.9.1 Artikel 50x

Een travel club is volgens de definitie van artikel 50b, onderdeel 32, een plan of andere programma met een looptijd van meer dan 3 jaar, waarbij de consument tegen vergoeding, hoofdzakelijk het recht krijgt op kortingen en andere voordelen in verband met accommodaties los van of tezamen met reisdiensten of andere diensten.

Deze definitie komt voor zover hier van belang, overeen met de richtlijn 2008/122/EG inzake "overeenkomst betreffende een vakantieproduct van lange duur". In de EG-richtlijn is in tegenstelling tot de Timeshare Ordinance ten aanzien van travel clubs bepaald dat de gebruiker de vastgestelde prijs in gelijke jaarlijkse termijnen dient te betalen. Iedere betaling van de in de overeenkomst vastgestelde prijs buiten de betalingsregeling om is verboden. In de EG-richtlijn wordt aan de consument tevens het recht toegekend, om de overeenkomst na een jaar – vanaf de tweede betalingstermijn- op te zeggen.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

Het eerste lid van artikel 50x, bepaalt dat travel clubs onderworpen zijn aan alle van toepassing zijnde artikelen uit section 8. Echter, de Raad wijst er op dat artikel 50u reeds van toepassing is op grond van het tweede lid van artikel 50u.

De Raad adviseert toe te lichten waarom de artikelen 50i en 50j niet van overeenkomstige toepassing zijn op travel clubs. Artikel 50x, tweede lid, onderdeel c, verwijst abusievelijk naar niet bestaande paragrafen 4a en 4b. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3.10 Verkoop en misleidende reclame

Artikel 50u, is van toepassing op:

- een developer of ander persoon die een timeshare plan ter verkoop aanbiedt;
- een wederverkoper van een timeshare plan; en
- een verkoper van een travel club.

Zoals eerder vermeld in paragraaf 3.3.1, adviseert de Raad om nader toe te lichten hoe een timeshare plan en een travel club onderwerp van verkoop kunnen zijn. Uit de leden 2, 3 en 6 van artikel 50v valt af te leiden dat timeshare interest en een travel club membership, wel onderwerp van verkoop kunnen zijn.

De Raad adviseert tevens toe te lichten of de artikelen 6:195 BW en 6:196 BW ook op artikel 50u van de Timeshare Ordinance van toepassing zijn.

3.11 Resale Timeshare

3.11.1 Artikel 50y: resale timeshare

De Raad concludeert op grond van het eerste lid van artikel 50y, dat accommodaties die niet gelegen zijn op Sint Maarten alleen onder het bereik van artikel 50y vallen indien de user op Sint Maarten woonachtig is. In het geval dat de user niet woonachtig is op Sint Maarten, is artikel 50y, van toepassing op accommodaties slechts voor zover zij hoofdzakelijk op Sint Maarten zijn gelegen. Niet duidelijk is echter wat onder "hoofdzakelijk" dient te worden verstaan.

In het geval dat de user niet woonachtig is op Sint Maarten is artikel 50y, tevens niet van toepassing op accommodaties die niet op Sint Maarten zijn gelegen maar wel op Sint Maarten ter verkoop zijn aangeboden. De Timeshare Ordinance als zodanig, is krachtens artikel 50a wel op een dergelijk geval van toepassing. De Raad vraagt hiervoor nadere motivering.

De Raad merkt op dat telkens waar in artikel 50y, tweede lid, onderdeel c, staat vermeld "owner of the resale timeshare" bedoeld wordt; "the purchaser of the resale timeshare".

Neem bijvoorbeeld de zinsnede in onderdeel c, 'without first providing the owner of the resale timeshare a written notice...'. Uit subonderdeel (vi) blijkt dat de bepaling gericht is op bescherming van de koper.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

De Raad merkt op dat het bestaan van een ontbindingsrecht voor de koper van resale timeshare, wordt verondersteld in onderdeel (vi) en onderdeel d, terwijl dit recht niet wettelijk in de Timeshare Ordinance is verankerd. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

De Raad adviseert toe te lichten hoe het derde lid van artikel 50y, zich verhoudt met de artikelen 6:76, 6:170 en 6:171 van het Burgerlijk Wetboek. Deze artikelen regelen de aansprakelijkheid van een schuldenaar voor de gedragingen van personen wiens hulp hij gebruikt bij de uitvoering van een verbintenis, alsmede de aansprakelijkheid voor onrechtmatige daden begaan door ondergeschikte en niet-ondergeschikte hulppersonen.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

4. Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard

In de bijlage zijn vermeld de opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard. Deze opmerkingen worden geacht integraal deel uit te maken van het onderhavige advies.

Conclusie

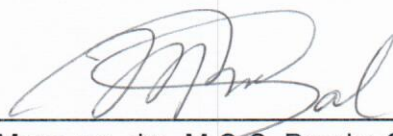
De Raad adviseert het parlement om rekening te houden met de opmerkingen uit dit advies.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Raad van 24 juni 2014.

De Secretaris

De Vice-voorzitter

Dhr. mr. A.G. Baly

Mevr. mr. drs. M.C.C. Brooks-Salmon

BIJLAGE bij het advies d.d. 24 juni 2014, RvA no. SM/01-14-ILV

Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard

Het ontwerp bevat een aantal redactionele en wetstechnische onvolkomenheden. De Raad geeft de volgende niet-limitatieve voorbeelden.

Ontwerp:

- a. Het is de Raad opgevallen dat voor het ontwerp gebruik is gemaakt van de lay-out van een wijzigingslandsverordening. Het ontwerp begint namelijk met "ARTIKEL I" en vervolgens "artikel 50a" en verder. De Raad adviseert om het standaardmodel van een ontwerp-landsverordening te gebruiken, ingevolge bijlage 1.1A van het Draaiboek voor de totstandkoming van wet- en regelgeving van Sint Maarten.
- b. De Raad merkt op dat een aantal artikelen niet correct zijn onderverdeeld, de onderverdelingen van artikel 50a en artikel 50b vanaf onderdeel 21 zijn niet correct. De Raad adviseert om de onderverdelingen te corrigeren met inachtneming van de aanwijzingen 78 en 79 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.
- c. De Raad stelt voor om ter bevordering van de duidelijkheid, de vertaling van begrippen te laten beoordelen door een linguïst.

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Raad van Advies
T.a.v. Vicevoorzitter mw. mr M.C.C. Brooks-Salmon
p/a E. Camille Richardson Street # 13
Philipsburg

US/032/2013-2014

Philipsburg, 13 januari 2014

Betreft: Initiatiefontwerplandsverordening tot herziening
van de regels betreffende timeshare
(Timeshare Ordinance)

Geachte Vicevoorzitter,

Middels deze bied ik u ingevolge artikel 85, derde lid, van de Staatsregeling van Sint Maarten aan de Initiatiefontwerplandsverordening tot herziening van de regels betreffende timeshare (Timeshare Ordinance), zoals door het lid Petrus L. De Weever is ingediend.

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter der Staten

Council of Advice
Raad van Advies

BINNENGEKOMEN POST

REGISTRATIE NR.
SM/01-14-IRV
DATUM ONTVANGST:
14-1-14

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2013-2014-038

LANDSVERORDENING van
tot herziening van de regels betreffende
timeshare (Timeshare Ordinance)

ONTWERP

No. 2

IN NAAM VAN DE KONING!

DE GOUVERNEUR van Sint Maarten;

In overweging genomen hebbende:

dat timeshare een belangrijke peiler is van de economie van Sint Maarten;

dat het wenselijk is de regels ter zake van timeshare te herzien in het bijzonder ter verbetering van de consumentenbescherming;

dat het met het oog op de toepassing wenselijk is dat de erziene regeling, buiten het Burgerlijk Wetboek, in de Engelse taal in een Timeshare Ordinance wordt neergelegd;

Heeft, de Raad van Advies gehoord zijnde, op initiatief vanuit de Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

ARTIKEL I

Section 1 General Provisions

Article 50a

This Ordinance applies to all timeshare plans and travel clubs located, or offered for sale, in St. Maarten, except that the Ordinance shall not apply to any of the following:

(a) a timeshare plan, whether or not said timeshare plan includes accommodations or component sites located in St. Maarten,

(i) where the term of any timeshare interest is no longer than three (3) years and the user may, at the will of the user, terminate his ownership of the interest within such three (3) year period, provided that, for purposes of determining the duration of the term, any period of automatic renewal shall be included unless the user receives written notice, not less than sixty (60) days, but not more than one hundred twenty (120) days, prior to the date of renewal, informing the user of the right to terminate at any time prior to the date of automatic renewal, or

- (ii) under which the prospective purchaser's total financial obligation will be equal to or less than Three Thousand and No/100 United States Dollars (\$3,000.00) during the entire term of the timeshare plan; or
- (b) component sites of specific timeshare interests that form part of multi-site timeshare plans which are neither located in nor offered for sale in St. Maarten.

Article 50b

As used in this Ordinance, the term:

1. "Accommodation" means any apartment, condominium or cooperative unit, cabin, lodge, hotel or motel room, cruise ship cabin, houseboat or other vessel, recreational or other motor vehicle or other private or commercial structure, whether real or personal property and is designed and available, pursuant to applicable law, for overnight occupancy by one or more individuals.
2. "Maintenance Fee" means the proportionate share of the funds required for the payment of common expenses that is assessed from time to time against each timeshare interest and payable by the user of that timeshare interest.
3. "Association" means the organized body or entity created pursuant to the timeshare instrument whose members are users of timeshare interests in a timeshare property.
4. "Closing" means the final execution and delivery by all parties of the last document necessary for vesting in the purchaser the full rights available under the timeshare plan.
5. "Common expense(s)" means casualty and liability insurance premiums, and those expenses reasonably incurred for the maintenance, repair, refurbishing and operation of all accommodations and related amenities and facilities constituting the timeshare plan and any other expenses designated as common expenses by the timeshare instrument.
6. "Component site" means a specific geographic location where s timeshare property is located. Separate phases of a single timeshare property in a specific geographic location and under common management shall be deemed a single component site.
7. "Contract" means a purchase contract pursuant to which a person becomes legally obligated to sell, and a purchaser becomes legally obligated to buy, a timeshare interest, or any agreement conferring the rights and obligations of a timeshare plan on the purchaser.
8. "Developer" means and includes any person or entity that creates a timeshare plan and is in the business of selling or transferring of timeshare interests, or employs agents or brokers to effect the disposition of timeshare interests, or any person or

entity that succeeds to the interest of a developer by sale, lease, assignment, mortgage or other transfer, except that the term "developer" shall include only those persons who offer timeshare interests for disposition in the ordinary course of business. A person shall not be considered as a developer under this Ordinance if: (a) the person is an owner of a timeshare interest who has acquired the timeshare interest for the person's own use and occupancy and who later offers it for resale in a single or isolated transaction; or (b) the person is a managing entity or an association that is not otherwise a developer of a timeshare plan in its own right, solely while acting as an association or under a contract with an association to offer or sell a timeshare interest transferred to the association through foreclosure, deed in lieu of foreclosure, or gratuitous transfer, if such acts are performed in the regular course of, or as an incident to, the management of the association for its own account in the timeshare plan.

9. "Disposition" means a voluntary transfer or assignment of any legal or equitable interest in a timeshare plan, other than the transfer, assignment or release of a security interest.
10. "Facility" means any permanent amenity, including any structure, furnishing, fixture, equipment, service, improvement, or real or personal property, improved or unimproved, other than an accommodation of the timeshare plan, which is made available to the purchasers of a timeshare plan.
11. "Managing entity" means the management company set up by the developer, a successor company, or association or other person who undertakes the duties, responsibilities and obligations of the management of the timeshare property.
12. "Offer" means any inducement, solicitation, or other attempt, whether by marketing, advertisement, oral or written presentation or any other means, to encourage a person to acquire a timeshare interest in a timeshare plan, for gain or profit.
13. "One-to-one use right to use night ratio" means that for each accommodation subject to a timeshare plan the sum of the nights that users are entitled to use in a given twelve (12)-month period shall not exceed the number of nights available for use by those users during the same 12-month period. No individual timeshare unit may be counted as providing more than three hundred and sixty-five (365) use nights per twelve (12)-month period or more than three hundred and sixty-six (366) use nights per twelve (12)-month period that includes February 29. The use rights of each user shall be counted without regard to whether the user's use rights have been suspended for failure to pay assessments or otherwise.
14. "Person" means a natural person, corporation, limited liability company, partnership, joint venture, association, estate, trust, government, governmental subdivision or agency, or other legal entity, or any combination thereof.

15. "Promotion" means a plan or scheme representing that a prospective purchaser may receive a vacation, discount, gift or prize in connection with the offering or disposition of a timeshare interest.
16. "Purchaser" means any person who is offered a timeshare interest for disposition or a travel club membership.
17. "User" means any person, other than a developer, who voluntarily acquires a timeshare interest other than as security for an obligation.
18. "Reservation system" means the method, arrangement or procedure by which a user, is required to compete with other purchasers in the same timeshare plan in order to reserve the use or occupancy of any accommodation, whether in a single-site timeshare plan or a multi-site timeshare plan, for one or more timeshare periods, regardless of the person responsible for the operation and maintenance of such system.
19. "Timeshare salesman" means any person employed or engaged by or on behalf of a developer, managing entity or sales and marketing company to participate in any activity relating to the offer, disposition, lease or rental of timeshare interests, for compensation or otherwise.
20. "Timeshare instrument" means one or more documents, however denominated, creating and/or governing the operation of a timeshare plan.
21. "Timeshare interest" means and includes either:
 22. A "Timeshare estate," which is the recurring right to occupy a timeshare property for a period of time less than a full year during any given calendar year, but not necessarily for consecutive calendar years, coupled with a right of apartment; or
 23. A "Timeshare license," which is the recurring right to occupy a timeshare property for a period of time less than a full year during any given calendar year, but not necessarily for consecutive calendar years, which right is not coupled with a right of apartment.
24. "Timeshare period" means the period or periods of time during which a user is afforded the opportunity to use the accommodations subject to a timeshare plan.
25. "Timeshare plan" means any arrangement, plan, scheme, or similar device, whether by a membership agreement, sale, lease, deed, license or right-to-use agreement, or any other means, whereby a user receives rights to a timeshare interest. A timeshare plan may include:

26. A "Personal property timeshare plan" which grants to the user the right to occupy one or more accommodations located on or in or comprised of personal property that is not permanently affixed to real property.
27. A "Single-site timeshare plan" which means a timeshare plan with no more than one component site.
28. A "Multi-site timeshare plan," which means a timeshare plan with more than one component site. A multi-site timeshare plan may consist of:
29. "Specific timeshare interests," each of which grants a user, subject to a reservation system:
 - a. a priority right to reserve accommodations at a specific component site within the multi-site timeshare plan ; and
 - b. the right to reserve accommodations on a non-priority basis at other component sites that are part of that same multi-site timeshare plan; or
30. "Non-specific timeshare interests", each of which grants to a user through a reservation system, the right to reserve accommodations at any component site of the multi-site timeshare plan, with no priority right to reserve accommodations at any specific component site.
31. "Timeshare property" means accommodations subject to the same timeshare instrument, together with any other property or rights to use facilities appurtenant to those accommodations.
32. "Travel club" means a plan or other program of a duration of more than three years under which a consumer, for consideration, acquires primarily the right to obtain discounts or other benefits in respect of accommodations, in isolation from or together with travel or other services.
33. "Exchange company" means any person owning or operating, or owning and operating, an exchange program;
34. "Exchange program" means any method, arrangement, or procedure for the voluntary exchange of timeshare interests or other property interests. The term does not include the assignment of the right to use and occupy accommodations to owners of timeshare interests within a single site timeshare plan. Any method, arrangement, or procedure that otherwise meets this definition in which the purchaser's total contractual financial obligation exceeds three thousand dollars (\$3,000) per any individual, recurring timeshare period, shall be regulated as a timeshare plan in accordance with this Ordinance. For purposes of determining the purchaser's total contractual financial obligation, amounts to be paid as a result of renewals and options to renew shall be included except for the

following: (a) the amounts to be paid as a result of any optional renewal that a purchaser, in his or her sole discretion may elect to exercise; or (b) the amounts to be paid as a result of any automatic renewal in which the purchaser has a right to terminate during the renewal period at any time and receive a proportionate refund for the remaining unexpired renewal term; or (c) amounts to be paid as a result of an automatic renewal wherein the purchaser receives a written notice no less than 30 nor more than 90 days prior to the date of renewal informing the purchaser of the right to terminate prior to the date of renewal. Notwithstanding these exceptions, if the contractual financial obligation exceeds three thousand dollars (\$3,000) for any three-year period of any renewal term, amounts to be paid as a result of that renewal shall be included in determining the purchaser's total contractual financial obligation;

Section 2 Developer's Obligations

Article 50c

In order to protect the rights of a timeshare user with a timeshare interest in a timeshare plan in the form of a timeshare license, in the event of a sale or transfer of all or a portion of the timeshare property, the use rights granted to a timeshare user pursuant to a timeshare license shall not be affected; provided, further, that in the event of a forced sale of the timeshare property by a mortgagee or other secured creditor, the use rights granted to a timeshare user shall not be affected or disturbed; provided, also, that in the event of the timeshare property being subject to a bankruptcy proceeding, a trustee may not exercise any authority to cancel a contract in such a manner so as to adversely affect or disturb a timeshare user's rights pursuant to the timeshare plan.

Article 50d

The developer shall have responsibility for each timeshare plan offered in St. Maarten for the actions of any other party utilized by the developer in the offering or promotional selling or managing of any timeshare plan. Any violation which occurs during the offering activities shall be a violation by the developer as well as by the sales agent, marketing entity or managing entity that actually committed the violation.

Article 50e

A developer who sells, offers to sell, or attempts to solicit prospective purchasers in St. Maarten to purchase a timeshare interest, or any person who creates a timeshare plan with an accommodation in the territory, shall file with the Minister of Economic Affairs, as part of its application for a hotel license, a statement including the Developer's name, the date the timeshare plan began, the location, term, maximum number of units, and form of ownership of the timeshare plan, and the name of the initial managing entity.

Article 50f

A timeshare plan shall comply with the one-to-one use right to use night ratio, as defined in this Ordinance.

Article 50g

Before the first sale of a timeshare interest, the developer shall create or provide for a managing entity, which shall be the developer, a separate manager or management firm, the board of directors of an owners' association, or some combination thereof who undertakes the duties, responsibilities and obligations of the management of the timeshare property.

Article 50h

1. The developer or the managing entity who collects maintenance fees shall maintain a separate account for maintenance fees, in which also the maintenance fees required of the developer, if any, are deposited and which fees may not be commingled with any other funds of the developer.
2. A developer or managing entity which manages a multisite timeshare plan may deposit maintenance fees collected from users of one timeshare property into a common account with maintenance fees collected from users of other timeshare properties participating in the same multisite timeshare plan only if the practice is disclosed in the timeshare disclosure statement for each timeshare property in the multisite timeshare plan.
3. Nothing in this section shall be construed to allow a developer or managing entity to commingle maintenance fees of a multisite timeshare plan with the maintenance fees of a separate multisite timeshare plan or a timeshare plan that is not a part of the multisite timeshare plan.

Section 3 Contract

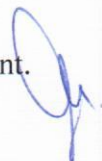
Article 50i

1. The developer shall enter into a written agreement or contract with a person for the enjoyment of a timeshare right, herein defined as the user.
2. The agreement shall be made up in the English language. At the request of the user a certified translation of the agreement into another language mutually agreed upon by the developer and the user may also be provided. The agreement shall contain at least the following provisions:
 - a. The name and place of residence or place of establishment of parties and the legal form of the developer.

- b. In the event the developer is not the owner of the timeshare property, also the name, place of residence or place of establishment of the owner and, if an entity, the legal form of such owner entity.
- c. An accurate description of the nature and content of the timeshare right, including whether any interest in real property or personal property is being conveyed.
- d. An accurate description of the timeshare property and its location, according to article 20, first paragraph, of the Landsverordeningopenbare registers (National Ordinance on public registers).
- e. An accurate description of the accommodation to which the user has a right and its location, or, in the event the timeshare right is not linked to a certain accommodation, as accurate as possible a description of the nature and location of the accommodation.
- f. In the case of a personal property timeshare plan in which accommodations are located on a vessel, the name, vehicle registration number, title certificate number, or any other identifying registration number or code assigned to the vessel by a state, federal, or international governmental agency.
- g. In the case of a personal property timeshare plan in which accommodations are located on a vessel, a statement that describes the user's access to the certificates of classification and that the certificate of classification will be made available to purchasers on request.
- h. The duration of the timeshare plan and the timeshare interest.
- i. The period during which the timeshare interest may be enjoyed.
- j. The price to be paid by the user for making use of the timeshare interest.
- k. A description of the method by which users' use of the accommodations is scheduled.
- l. A description of the public services to be made available to the user, such as lighting, water, collection of household garbage and the conditions under which these services shall be made available.
- m. A description of the public services to be made available to the user, such as swimming pool, tennis court, golf course and garden and the conditions, under which those services are made available.
- n. The rules in effect for the maintenance, the administration and the management of the timeshare property including whether and how consumers may influence and participate in decisions regarding these issues.

- o. An obligation by the developer to provide and maintain insurance in accordance with Article 50t.
 - p. A provision that, except as disclosed in the agreement, no other costs, burdens or obligations related to the acquisition of the timeshare right shall be charged to the user by the developer.
 - q. A description of financing to be offered by the developer, if any.
 - r. The obligation of the developer to inform the user, if a request for a suspension of payment or bankruptcy has been submitted.
 - s. A description of any attachments or other onerous rights, which have been placed on the timeshare resort or the accommodation, such as any right of first refusal or other restraint on the transfer of all or any portion of a timeshare interest.
 - t. Date and place of signing by parties.
3. The agreement or contract shall also contain the following provisions regarding dissolution:
- a. The right of the user to dissolve or rescind the agreement or contract without giving reasons, within a period of at least five (5) days as of the date of signature of the agreement. In the event the agreement or contract does not contain all the information required to be delivered to the purchaser by this Ordinance, the term of dissolution or rescission shall be extended by the time passed as of the delivery of the incomplete agreement until all missing information has been delivered to the user in writing; provided, however, that the term of dissolution or rescission shall not be extended more than three months.
 - b. Dissolution or rescission must be delivered in writing to the developer.
 - c. In the event of dissolution or rescission of the contract or agreement, no compensation shall be due to the developer from the user.
 - d. Within the period of dissolution or rescission, any payment toward the purchase of the timeshare interest by the purchaser may be considered as an advance payment. If the user exercises the right of dissolution or rescission, advance payments made within the dissolution or rescission period shall be refunded to the user within seven (7) days of receipt of the written notice of dissolution. Dissolution or rescission of the agreement or contract in accordance with the immediately preceding paragraphs shall also constitute, for legal purposes and without a fine being imposed on the prospective purchaser, the dissolution or rescission of any agreement for financing or loan of the purchase price to be paid by the user for the timeshare interest.
4. The laws of Sint Maarten shall be applicable to the agreement.

Section 4 Disclosures

Article 50j

A statement of disclosures shall be delivered to the purchaser including:

1. In the event a timeshare resort outsources the trade in timeshare to a management or marketing and sales company, a statement evidencing that the managing entity or the marketing and sales company has the authority to sell the timeshare right(s).
2. In the event the timeshare concerns one or more immovable properties to be constructed:
 - a. the degree of completion of the accommodation;
 - b. a reliable estimate of the period required for the completion of the accommodation;
 - c. the number of the building permit, requested by the applicable public authority of Sint Maarten;
 - d. the degree of completion of the public services required for the use of the accommodation (electricity, water, cable, telephone);
 - e. the extent to which financial arrangements have been provided for the completion of all promised accommodations and amenities that are committed to be built at the timeshare property.
3. A reliable estimate of the amounts which must be paid by the user for the use of the public services and facilities and for the maintenance, the administration and the management, specified in accordance with described types of costs.
4. Motivation obligation in the event of amendment of the purchase agreement of the amounts meant in the previous paragraph 3.
5. Mention of the burdens (taxes, rights) prescribed by the law which are placed on the accommodation for the user and mention of the basis for the calculation of the amounts involved with these burdens.
6. Method for calculation of maintenance fees;
7. Mention as to whether or not the developer (or another (legal) entity involved with the timeshare resort) shall bear part of the maintenance cost and if so, what part or what amount and under which conditions.
8. A disclosure that the user has the right of perusal of the budget established by the developer in accordance with good business sense, with a specified summary of the revenues and expenses of the amounts and costs meant as defined as maintenance costs in Section 5.

9. A description of the insurance policies which have been contracted with respect to the accommodations.
10. The possibility of participation in a system of exchange or resale of the timeshare right, and if such possibility exists, who shall manage this system and the costs of participation, if any, and a description of the name and address of the exchange company and the method by which a user accesses the exchange program.
11. A statement that an association exists or is expected to be created or that such an association does not exist and is not expected to be created and, if such an association exists or is reasonably contemplated, a description of its powers and responsibilities.
12. In the case of a personal property timeshare plan in which accommodations are located on a vessel, a disclosure in conspicuous type in substantially the following form:

“The laws of Sint Maarten govern the offering of this personal property timeshare plan. There are inherent risks in purchasing a timeshare interest in this personal property timeshare plan because the accommodations and facilities of the personal property timeshare plan are located on a vessel that will sail into international waters and into waters governed by many different jurisdictions. Therefore, the laws of Sint Maarten cannot fully protect your purchase of an interest in this personal property timeshare plan. Specifically, management and operational issues may need to be addressed in the jurisdiction in which the vessel is registered, which is (insert jurisdiction in which vessel is registered). Concerns of Purchasers may be sent to (insert name of applicable regulatory agency and address).”

Section 5 Managing Entity

Article 50k

Each fiscal year of a timeshare plan the managing entity shall prepare a budget for the operating expenses and maintenance fees of the timeshare plan for the immediately following fiscal year. This budget shall be prepared with the billing of the annual maintenance fees. The managing entity shall send a letter to each user with the initial billing notification that the budget is available to any user requesting a copy, or included with the billing. Upon notification from a user that such user wants a copy of the budget; the managing entity shall promptly send such user a copy. The budget shall be prepared on the basis of the timeshare plan's operating expenses and maintenance fees (as provided in Article 50l below) for the current fiscal year, and a reasonable projection with respect to operating expenses and maintenance fees for the following fiscal year. Timeshare users' share of the annual operating expenses and maintenance fees will be calculated and billed on the basis of a pro-rata share of the nights available to the users for use

on an annual basis plus a pro-rata share of any nights set aside under the timeshare plan exclusively for maintenance of the accommodations during such fiscal year. Expenses for any nights that are not set aside for the use of the timeshare users or covered by the users' pro-rata share of nights set aside under the timeshare plan exclusively for maintenance of the accommodations during such fiscal year shall be for the account of the developer. No user may be excused from paying its share of the annual operating expense unless all users are likewise excused. The developer may elect to guarantee to each user a specific amount that will not increase for a stated period of time. In such case, the developer is obligated to pay all expenses incurred during the stated period of time that exceed the amount collected.

Article 50l

Maintenance fees shall include and cover the actual costs of operation and management of the timeshare plan in addition to all costs related to providing services incidental to the use of the timeshare plan, including, without limitation and as applicable, building maintenance, flatware, kitchenware, linen and towels, electricity, water, sewerage, cable/television, repair and replacement of furniture and appliances, repainting and refurbishing of the accommodations as required, security personnel, property taxes if imposed, insurance, and any other necessary expenses to maintain in good condition and operate the accommodations and the immediately surrounding areas. Common area services such as outdoor lighting, gardening and landscaping, walkways, and other such services shall be included in the annual maintenance fees. The inclusion or exclusion of reserves for deferred maintenance or capital expenditures in the maintenance fees shall be disclosed to the users as provided in Article 50o below. Nothing set forth herein shall mean that a managing entity is prohibited from charging on-site usage fees and taxes that are not included in the maintenance fees such as timeshare tax, utility surcharges, telephone usage fees, WIFI charges, room service charges as long as such fees and taxes are disclosed to the users in the budget.

Article 50m

1. The managing entity shall keep detailed financial records directly related to the operation of the timeshare plan. All financial and other records directly relating to the operation of the timeshare plan, with limitations with respect to the release of personal and/or private information, shall be made reasonably available for examination by any user, or the authorized agent of such user, so long as the user is requesting such financial or other records for a proper purpose. For purposes of this section, a balance sheet, a copy of the Statement of Income and Loss referred to in section 4 below which are both independently reviewed by a certified public accounting firm together with a copy of the budget shall satisfy the requirement under this section for delivery of detailed financial records. For purposes of this section, "proper purpose" shall not include (a) a request for a membership list or any part thereof, (b) information to be used in order to solicit money or property, (c) information to be used for any commercial purpose, or (d) information to be sold to or purchased by any person.

2. The managing entity may charge the user a reasonable fee for photocopying or otherwise reproducing any requested information from the detailed financial records directly related to the operation of the timeshare plan.

Article 50n

The managing entity shall prepare and complete a statement of income and loss with respect to maintenance fees expenses and any unspent maintenance fees no later than nine (9) months following the end of the fiscal year for the timeshare plan. This statement of income and loss with respect to maintenance fees shall be made reasonably available for examination by any user, or the authorized agent of such user. The managing entity may charge the user a reasonable fee for photocopying or otherwise reproducing any requested information from the statement of income and loss with respect to maintenance fees of the timeshare plan.

Article 50o

1. Reserves for deferred maintenance or capital expenditures of accommodations and facilities of a timeshare plan, whether expensed annually or accumulated over years, if any, shall be disclosed to the timeshare user in the estimated annual operating budget for the timeshare plan and the timeshare user's disclosure statement.
2. If such reserves are maintained, the estimated operating budget shall disclose the methodology of how the reserves are calculated, and such reserves shall be deposited and maintained in an account separate from any other account provided that the reserves are intended to be carried over from year to year, otherwise they may be held in the maintenance fee account.
3. If such reserves are maintained a reserve study should be updated by the managing entity annually based upon the expected life span of the furnishings, amenities, moveable property and immovable property that are part of the reserves. This study will be available to users or their authorized agents upon request. Should the study show that there is a surplus of such reserves in any given fiscal year of the timeshare plan, the managing entity will apply or credit such surplus against the maintenance fees for the following fiscal year of the timeshare plan.
4. A developer or managing entity which manages a multisite timeshare plan may deposit reserves collected from users of one timeshare property into a common account with reserves collected from users of other timeshare properties participating in the same multisite timeshare plan only if the practice is disclosed in the timeshare disclosure statement for each timeshare property in the multisite timeshare plan.
5. Nothing in this section shall be construed to allow a developer or managing entity to commingle reserves of a multisite timeshare plan with the reserves of a separate

multisite timeshare plan or a timeshare plan that is not a part of the multisite timeshare plan

6. If a timeshare plan does not require or otherwise provide for such reserves, the following statement shall appear in both the estimated operating budget and the disclosure statement:

“The estimated operating budget for this timeshare plan does not include reserves for deferred maintenance or capital expenditures; each timeshare interest may be subject to substantial special assessments from time to time because no such reserves exist.”

Article 50p

The managing entity shall cause the maintenance fees to be held in an account separate from any other account until disbursed for payment of maintenance expenses or to the reserve account; all in accordance with Article 50h.

Article 50q

Should a managing entity be found in violation of rules, regulations or laws applicable to the timeshare plan, and such violation has occurred as a result of the actions and/or determinations of said managing entity and not as a result of a decision of the association, if any, the resulting fines for such violation should not be included in the maintenance fees to be collected from the timeshare users.

Section 6 Termination or Suspension of the Rights of a User of a Timeshare license

Article 50r

1. Failure to pay within fifteen (15) days following the due date of the purchase price payment (or installment) to the developer or his assigns shall be considered a default, and the defaulting user's usage rights and exchange privileges can be suspended;
2. Defaulting user shall have thirty (30) days to cure the default by paying all due amounts and delinquent fees pursuant to and as provided in the corresponding purchase agreement;
3. In the event that developer elects to terminate, after an additional fifteen (15) days (following the expiration of the thirty (30)-day cure period), the developer or his assigns shall send a registered letter or a confirmed receipt e-mail to the defaulting user notifying cancellation of the defaulting user's usage rights and exchange privileges;

4. In the alternative, developer or his assigns, at its option, shall be entitled to contract the services of a collection agency, and to recover from the defaulting user said collection agency's fees and costs in addition to any purchase price owed.

Article 50s

1. Failure to pay maintenance fees within fifteen (15) days following the due date of the payment of the maintenance fee shall be considered a default, and the defaulting user's usage rights and exchange privileges can be suspended on the date of default or the actual date of usage, whichever is earlier;
2. Defaulting user shall have sixty (60) days to cure the default, provided that during said cure period late fees may accrue pursuant to and as provided in the terms of the corresponding timeshare plan purchase agreement;
3. After an additional thirty (30) days (following the expiration of the sixty (60)-day cure period), a registered letter or a confirmed receipt e-mail shall be sent to the defaulting user notifying cancellation of the defaulting user's usage rights and exchange privileges;
4. Developer or managing entity, at its option, shall be entitled to contract the services of a collection agency, and to recover from the defaulting user said collection agency's fees and costs in addition to any maintenance fees owed.

Section 7 Insurance of a Timeshare Plan

Article 50t

1. In addition to all other insurance required to be maintained by the developer in accordance with the timeshare agreement, all developers of a timeshare project, or managing entities that have been delegated the obligation to maintain insurance in a management or operating agreement with respect to a timeshare project, shall obtain and maintain comprehensive general liability insurance and adequate property and casualty insurance covering the timeshare property, provided that such insurance coverage is available at a commercially viable rate.
2. Any insurance proceeds received for damage in excess of repairs to restore the premises to their condition prior to the damage shall be applied to the maintenance fee operating budget. If it is determined that it is unfeasible to repair the property, all timeshare users who are current in their obligations under the timeshare agreement shall receive a pro-rata share of the insurance proceeds; provided, that if a timeshare user has an unpaid purchase money loan obligation with a lender, or is not current with respect to any maintenance fee obligation under the timeshare agreement, such timeshare user's pro-rata share of the insurance proceeds shall be paid first to such lender to be applied against any unpaid purchase price and related interest due, and the remaining balance, if any, shall be applied against any outstanding maintenance fees owed by said timeshare user.

3. The timeshare agreement shall include a provision (i) indicating that the timeshare property is covered by insurance as required, and (ii) disclosing the person responsible for insuring the timeshare property.
4. A description of the insurance carried with respect to the timeshare property shall be made available to all timeshare users and included in the disclosure statement.

Section 8 Advertising and Sales

Article 50u

1. The unlawful practices listed in this section are in addition to and do not limit the types of unfair trade practices actionable under Section 4 of Title 3 of Book 6 of the Civil Code.
2. A developer or other person offering a timeshare plan, or a reseller of a timeshare plan , or a seller of a travel club shall not :
 - a. Make as a material part of the sales presentation statements that the timeshare interest or travel club membership will or could increase in value over a period of time, excluding bona fide pending price increases by the developer;
 - b. Materially misrepresent the qualities or characteristics of accommodations or the amenities available to the occupant of those accommodations;
 - c. Materially misrepresent the length of time accommodations or amenities will be available to the purchaser of a timeshare interest or travel club; or
 - d. Materially misrepresent the conditions under which a purchaser of a timeshare interest may exchange the right of the purchaser's occupancy for the right to occupy in other accommodations.
 - e. Materially misrepresent the availability of a resale or rental program or resale or rental opportunity.
 - f. Materially misrepresent that a facility is available for the exclusive use of purchasers if the facility will actually be shared by others or by the general public.
 - g. Misrepresent the value of any prize, gift, or other item to be awarded in connection with any prize and gift promotional offer
 - h. Except for handwritten modifications agreed to by the parties the agreement must not contain any asterisk or other reference symbol as a means of contradicting or substantially changing any previously made statement or as a means of obscuring a material fact.

- i. Sell more timeshare usage rights than are available on a one-to-one right to use night ratio.

Article 50v

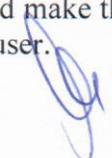
1. As used herein, the term "prize and gift promotional offer" means any advertising material wherein a prospective purchaser may receive goods or services other than the timeshare plan or the travel club itself, either free or at a discount, including, but not limited to, the use of any prize, gift, award, premium, or lodging or vacation certificate.
2. A game promotion, such as a contest of chance, gift enterprise, scratch card, or sweepstakes, in which the elements of chance and prize are present may not be used in connection with the offering or sale of timeshare interests or travel club memberships, except for promotions in which all promoted prizes are actually awarded and the chances of winning a specific prize are clearly stated.
3. Any prize, gift, or other item offered pursuant to a prize and gift promotional offer must be delivered to the prospective purchaser on the day she or he appears to claim it, whether or not she or he purchases a timeshare interest or travel club membership.
4. A developer or other person using a promotion in connection with the offering of a timeshare interest or travel club shall clearly disclose all of the following:
 5. That the purpose of the promotion is to sell timeshare interests or travel club memberships, which shall appear on all promotional materials;
 6. That any person whose name or address is obtained during the promotion may be solicited to purchase a timeshare interest or travel club membership;
 7. The name of each developer or other person trying to sell a timeshare interest or travel club membership through the promotion, and the name of each person paying for the promotion if different from the developer or travel club;
 8. The details of participation in the promotion;
 9. The method of awarding premiums or other benefits under the promotion;
 10. A detailed description of each premium or benefit under the promotion;
 11. The quantity of each premium to be awarded or conferred;
 12. The date by which each premium or benefit will be awarded or conferred; and if a person represents that a premium or benefit will be awarded in connection with a promotion, the premium or benefit shall be awarded or conferred in the manner represented, and on or before the date represented for awarding or conferring the premium or benefit.

Section 9 Disclosure by developer with respect to exchange programs

Article 50w

1. If a purchaser is offered the opportunity to subscribe to an exchange program, the seller shall deliver to the purchaser, together with the purchaser public offering statement, and prior to the offering or execution of any contract between the purchaser and the company offering the exchange program, written information regarding such exchange program; or, if the exchange company is dealing directly with the purchaser, the exchange company shall deliver to the purchaser, prior to the initial offering or execution of any contract between the purchaser and the company offering the exchange program, written information regarding such exchange program. In either case, the purchaser shall certify in writing to the receipt of such information. Such information shall include, but is not limited to, the following information:
 - a. The name and address of the exchange company.
 - b. The names of all officers, directors, and shareholders of the exchange company.
 - c. Whether the exchange company or any of its officers or directors has any legal or beneficial interest in any developer, seller, or managing entity for any timeshare plan participating in the exchange program and, if so, the name and location of the timeshare plan and the nature of the interest.
 - d. Unless otherwise stated, a statement that the purchaser's contract with the exchange company is a contract separate and distinct from the purchaser's contract with the seller of the timeshare plan.
 - e. Whether the purchaser's participation in the exchange program is dependent upon the continued affiliation of the timeshare plan with the exchange program.
 - f. A statement that the purchaser's participation in the exchange program is voluntary. This statement is not required to be given by the seller or managing entity of a multisite timeshare plan to purchasers in the multisite timeshare plan.
 - g. A complete and accurate description of the terms and conditions, including rights of termination, of the purchaser's contractual relationship with the exchange program and the procedure by which changes thereto may be made.
 - h. A complete and accurate description of the procedure to qualify for and effectuate exchanges.
 - i. A complete and accurate description of all limitations, restrictions, or priorities employed in the operation of the exchange program, including, but not limited to, limitations on exchanges based on seasonality, timeshare unit size, or levels of occupancy, expressed in boldfaced type, and, in the event that such limitations, restrictions, or priorities are not uniformly applied by the exchange program, a clear description of the manner in which they are applied.
 - j. Whether exchanges are arranged on a space-available basis and whether any guarantees of fulfillment of specific requests for exchanges are made by the exchange program.
 - k. Whether and under what circumstances a purchaser, in dealing with the exchange program, may lose the use and occupancy of her or his timeshare period in any

properly applied for exchange without her or his being provided with substitute accommodations by the exchange program.

- l. The fees or range of fees for membership or participation in the exchange program by purchasers, including any conversion or other fees payable to third parties, a statement whether any such fees may be altered by the exchange company, and the circumstances under which alterations may be made.
 - m. The name and address of the site of each timeshare plan participating in the exchange program.
 - n. The number of the timeshare units in each timeshare plan which are available for occupancy and which qualify for participation in the exchange program, expressed within the following numerical groupings: 1-5; 6-10; 11-20; 21-50; and 51 and over.
 - o. The number of currently enrolled purchasers for each timeshare plan participating in the exchange program, expressed within the following numerical groupings: 1-100; 101-249; 250-499; 500-999; and 1,000 and over; and a statement of the criteria used to determine those Purchasers who are currently enrolled with the exchange program.
 - p. The disposition made by the exchange company of timeshare periods deposited with the exchange program by purchasers enrolled in the exchange program and not used by the exchange company in effecting exchanges.
 - q. The following information, which shall be independently audited by a certified public accountant or accounting firm in accordance with the Generally Accepted Accounting Practices and reported annually:
 - i. The number of purchasers currently enrolled in the exchange program.
 - ii. The number of accommodations and facilities that have current written affiliation agreements with the exchange program.
 - iii. The percentage of confirmed exchanges, which is the number of exchanges confirmed by the exchange program divided by the number of exchanges properly applied for, together with a complete and accurate statement of the criteria used to determine whether an exchange request was properly applied for.
 - iv. The number of timeshare periods for which the exchange program has an outstanding obligation to provide an exchange to a purchaser who relinquished a timeshare period during the year in exchange for a timeshare period in any future year.
 - v. The number of exchanges confirmed by the exchange program during the year.
 - vi. A statement to the effect that the percentage described in subparagraph (q)3. is a summary of the exchange requests entered with the exchange program in the period reported and that the percentage does not indicate the probabilities of a purchaser's being confirmed to any specific choice or range of choices.
2. The exchange company shall be responsible to update the disclosures in section 1 on an annual basis and make this information reasonably available to the developer and user.
-

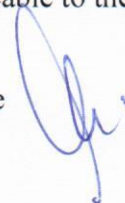
3. No developer shall have any liability with respect to any violation of this chapter arising out of the publication by the developer of information provided to it by an exchange company pursuant to this section. No exchange company shall have any liability with respect to any violation of this chapter arising out of the use by a developer of information relating to an exchange program other than that provided to the developer by the exchange company. The failure of an exchange company to observe the requirements of this section, or the use of any unfair or deceptive act or practice in connection with the operation of an exchange program, is a violation of this chapter.

Section 10 Travel Clubs

Article 50x

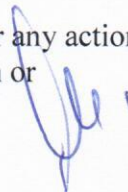
1. Travel clubs are subject to all applicable Articles contained within Section 8 on Advertising and Sales.
2. The agreement or contract by and between the purchaser and the seller of a travel club shall also contain the following provisions:
 - a. The right of the user to dissolve or rescind the agreement or contract without giving reasons, within a period of at least five (5) days as of the date of signature of the agreement.
 - b. Dissolution or rescission must be delivered in writing to the Travel Club seller.
 - c. In the event of dissolution or rescission of the contract or agreement as provided in paragraphs [4a] and [4b], no compensation shall be due to the seller from the purchaser.
 - d. Within the period of dissolution or rescission, any payment toward the purchase of the travel club usage by the purchaser may be considered as an advance payment. If the user exercises the right of dissolution or rescission, advance payments made within the dissolution or rescission period shall be refunded to the user within seven (7) days of receipt of the written notice of dissolution. Dissolution or rescission of the agreement or contract in accordance with the immediately preceding paragraphs shall also constitute, for legal purposes and without a fine being imposed on the prospective purchaser, the dissolution or rescission of any agreement for financing or loan of the purchase price to be paid by the user for the timeshare interest.
 - e. The laws of Sint Maarten shall be applicable to the agreement.

Section 11 Timeshare Resale

Article 50y

1. For purposes of this Article, "resale timeshare" means any timeshare interest that has previously been acquired for personal, family or household use and: (i) is owned by an individual resident in St. Maarten; or (ii) the accommodations and other facilities available for use through the timeshare interest are primarily located in St. Maarten.
2. In connection with the transfer or attempt to transfer a resale timeshare, a person shall not, in the course of such person's business, vocation, or occupation:
 - a. knowingly misrepresent the value of any resale timeshare;
 - b. make false or misleading statements, including, but not limited to, statements concerning: (i) the existence of offers to buy or rent the resale timeshare; (ii) the likelihood of, or the time necessary to complete, any transfer of the resale timeshare; (iii) the current or future costs of owning the resale timeshare, including but not limited to assessments, maintenance fees or taxes; or (iv) the terms and conditions upon which the person will provide services in connection with the transfer of the resale timeshare;
 - c. provide services intended to assist in the transfer of any resale timeshare in exchange for consideration, or accept any consideration for such services, without first providing the owner of the resale timeshare a written notice stating the following: (i) the name and physical address of the person and any agent or contractor who will perform some or all of such services; (ii) a detailed description of the services to be provided, including the period of duration of each service; (iii) the fees to be charged for such services on an itemized basis; (iv) a description of any additional obligatory costs payable by the owner of the resale timeshare; (v) the time at which all such fees and costs will become owing; (vi) that the purchaser of the resale timeshare may dissolve or rescind any agreement with, or obligation to, the person, without giving reasons, by delivering a written notice of dissolution or rescission to the person within five (5) days of receiving a written notice that complies with this subsection; (vii) the person will refund any and all amounts received from the owner of the resale timeshare within thirty (30) days of receiving timely written notice of dissolution or rescission; and (viii) when a timely written notice of dissolution or rescission has been delivered to the person, that the owner of the resale timeshare shall not bear any cost, or be liable for any value, in connection with services performed prior to the dissolution or rescission;
 - d. fail to honor a written notice of dissolution or rescission timely delivered, or to refund any and all amounts received from the owner of the resale timeshare within thirty (30) days of receiving such notice of dissolution or rescission;
 - e. charge any costs not described in the written notice required in subsection (3) above.
3. A person subject to the foregoing requirements shall have responsibility for any actions of any other party utilized by that person in connection with the solicitation or

performance of services related to the transfer of a resale timeshare, and any actions constituting a violation of this Article by that party shall also be a violation by the person. The unlawful practices listed in this Article are in addition to, and do not limit, the types of unfair trade practices actionable under book 2 of the Civil Code.

ARTIKEL II

Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2, vijfde lid, komt te luiden:

5. Het eerste tot en met vierde lid zijn niet van toepassing op de koop op een openbare veiling ten overstaan van een notaris en een onderhandse verkoop als bedoeld in artikel 268, tweede lid, van Boek 3. Zij zijn evenmin van toepassing, wanneer de overeenkomst tevens voldoet aan de omschrijving van een overeenkomst betreffende een timeshare plan of travel club als bedoeld in de Timeshare Ordinance.

B

Artikel 26, zesde lid, komt te luiden:

6. De tweede volzin van het tweede lid en het vierde en vijfde lid zijn niet van toepassing, wanneer de overeenkomst tevens voldoet aan de omschrijving van een overeenkomst betreffende een timeshare plan of travel club als bedoeld in de Timeshare Ordinance.

C

Afdeling 10A van titel 1 vervalt.

ARTIKEL III

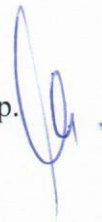
Deze landsverordening is niet van toepassing op overeenkomsten die vóór zijn inwerkingtreden zijn gesloten.

ARTIKEL IV

Deze landsverordening wordt aangehaald als: Timeshare Ordinance.

ARTIKEL V

Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Gegeven te Philipsburg,

LANDSVERORDENING van
tot herziening van de regels betreffende
timeshare (Timeshare Ordinance)

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Introduction

In the meeting of the Parliament of St. Maarten of June 30, 2011 a Motion presented by Member of Parliament Petrus L. De Weever with respect to the need to improve existing timeshare consumer protection legislation and to create a regulatory body to monitor the timeshare industry was unanimously passed. Pursuant to said Motion, the Parliament requested the services of Professor Jan de Boer, member of the Joint Court of Justice and of the Constitutional Court of St. Maarten, for the preparation of proposed changes to the legislation in line with the concerns of Parliament addressed in the Motion, with instructions to consult industry stakeholders in the process of preparation of such proposed changes. Upon Professor de Boer's consultation with the St. Maarten Timeshare Association (the "Association") in July 2011, Professor de Boer requested a draft of such proposed changes from the Association.

In August 2011, the Association convened an all-members meeting to discuss Professor de Boer's request. The American Resort Development Association Caribbean Committee ("ARDA Caribbean") was invited and participated in said meeting. The Association proposed to establish a committee of international experts on timeshare legislation. An ARDA Caribbean-SMTA Legislative Committee was created, including corporate counsel of international exchange companies RCI and Interval International, SMTA stakeholders and other legal experts from the membership of ARDA Caribbean with vast experience in representing government regulatory agencies, timeshare consumers and the timeshare industry.

The ARDA Caribbean-SMTA Legislative Committee convened on September 9, 2011. The Committee established the objective of bringing the St. Maarten revised timeshare legislation in line with current standards prevalent in the United States and Europe. The Committee prepared an agenda, organized subcommittees, produced drafts of the proposed revised timeshare legislation and discussed such Committee drafts in regularly scheduled weekly teleconferences. Regular updates and consultations were presented to Professor de Boer throughout the process. Following Professor de Boer's initial review of the proposed timeshare legislation submitted by the Committee, a meeting of Professor de Boer and Committee representatives was held in St. Maarten in early May of 2012.

In light of the fact that most of the developers and the consumers of the timeshare product in St. Maarten are fluent in the English language, and not in the Dutch language, it was determined, upon the recommendation of Professor de Boer, by the Minister of Justice that the revised timeshare legislation provisions would be written, in a special State Ordinance, in the English language, as permitted by the Constitution of St. Maarten. See

paragraph 2 of Article 1 of the Constitution: "The official languages are Dutch and English."

The primary objective of this Ordinance is to elevate the levels of consumer protection of the various contractual rights that are provided by the timeshare industry in St. Maarten to be on a par with those inherently provided by the 1/52nd right of apartment.

Timeshare concepts initially evolved from the selling of specific weekly ownership in a specific holiday home or apartment to a more flexible right of usage of annual, bi-annual or even quadric-annual weekly use of non-specific accommodations at a timeshare property to an increasingly popular right of usage that can be broken down into nightly usage on a recurring basis. The terms vacation ownership and vacation points are often used to describe this more flexible product. Most commonly, these plans utilize a "currency" denominated in points. In a points-based system, a purchaser may acquire a seven-day use period in mid-range time which is equal to, say, 1,000 points. These points can be used in a variety of ways. For example, rather than utilizing all 1,000 points for a seven continuous day stay in a one bedroom unit, the purchaser may instead choose to divide his stay into a three-day period and a later four-day period or may choose to upgrade to a two bedroom unit for a five-day period. Again, the points are merely utilized as a currency with the underlying product generally being recorded internally by the developer in seven-day increments in order to control inventory, but sometimes broken down by the day. This leads us to the necessity of updating the definition of timeshare rights. While consumers have welcomed this increasing flexibility, regulations based upon rigid systems of weekly ownership cannot keep pace with the evolving timeshare market.

Another type of timeshare product is commonly called a "fractional" or "private residence club". This product is usually sold in increments of several weeks ranging from four to six weeks or more depending upon the particular plan. This type of product is usually marketed to much higher income customers than traditional timesharing. The product usually has substantially more amenities and is substantially more expensive. While traditional timesharing differs from fractional products in the amenities package provided and the cost and the demographics of the buyers, from a legal standpoint all jurisdictions, at least in the US and EU, regulate the product in the same manner. Both are usually covered under statutes designed for timesharing and should be so treated in St. Maarten.

We have also seen timesharing applied to the usage of boats, from sailing catamarans to cruise ships, and airplanes. New products are being invented all the time. These timeshare products are operated on moveable assets that might be based in St. Maarten or not. Little can be done about the long-term operational legislation of these products as they can be easily moved beyond our jurisdiction. The applicable portion of our laws should then relate to the operational practices solely while they are based in St. Maarten. Sales practices and required information disclosures to purchasers of the operational requirements are covered by the legislation.

Timeshare can be best considered as a partial pre-purchase of recurring rental holiday accommodations in that a purchaser is responsible for both an upfront fee and a continuing payment based upon rights of usage in the form of maintenance fees.

Articles

Article 50a

The scope of the Ordinance is purposefully broad, with the intention that it be flexible enough to address the continuing evolution of the timeshare model and the types of accommodations to which the model may be applied. However, the purpose of the Ordinance is to establish protections applicable to a consumer's long-term relationship with a commercial entity that has control of the accommodations which are part of a timeshare property. It is not our intent to regulate other relationships in which a group of persons decide, collectively, to purchase accommodations (i.e. an apartment, a condominium unit, or a vessel) and then determine how to divide the use of such asset among themselves.

Consideration was given to adapting the time periods from the EU Directive on timeshare, which applies to products of greater than one year duration, to conform to the US standards, which contemplate a product duration of greater than three years as the standard. The intent of the law is to establish consumer protections where a long term relationship is developed with the consumer. It can be envisioned that an enterprising hotelier may wish to offer a holiday package whereby the consumer may book a hotel room this year and receive a discount for the following year. Under the EU definitions the scope of greater than one year inadvertently may capture too many possibilities to be considered as needing the advanced form of controls and requirements as set forth in this Ordinance, which exceed those of the EU directive in many areas. It is therefore considered as desirable for St. Maarten to be more aligned with practices more common to the actual consumers as was stated in the 2005 revision of the Civil Code with respect to timeshare. This Ordinance shall not apply to exchange programs except to the extent set forth in Article 59.

Article 50c

Under the present law a timeshare-user may have some protection under the law on lease and hire. See the present article 7A:1593 Civil Code (i.e. the proposed new article 7:226). But there may be uncertainty whether the timeshare can be qualified as lease/hire. See the decisions of the Supreme Court of the 26th of December 2007, LJN: BB4204, NJ 2008, 282 (*Bloch-Heineman v. Kura Hulanda*) and of the 11th of February 2011, LJN: BO9673, NJ 2012, 73 (*Schena v. Akgi Royal Palm*). Furthermore, even if the timeshare qualifies as lease/hire, the mortgagee may be able to invoke a stipulation in the instrument of mortgage (article 3:264 Civil Code) and in case of bankruptcy the trustee may be able to terminate the timeshare contract (Supreme Court 3th of November 2006, LJN: AX8838, NJ 2007, 155 (*Nebula*)). Therefore a specific provision on non-disturbance is introduced in article 50c.

Article 50j

If a purchaser was shown information prior to purchase that is different from that contained in the contract or in the final disclosure statements, there is an obligation to inform the purchaser of those differences and the reasons.

The developer may elect to bear some of the costs that would normally be the obligation of the user as further described in Article 50k. This may be for a limited time or for the

life of the timeshare plan. If this is the case, the developer must include a full description of the amounts and the duration of the costs borne by the developer.

Article 50k

In addition to describing the financial obligations of the user for the maintenance of a timeshare property, this article describes the financial obligations of the developer for the costs of operating a timeshare property that are not for the account of the user. An example of this calculation allocates the user's share based on the user's percentage multiplied by the annual operating expenses when the percentage is based upon usage. The percentage is the total unit nights available for that user divided into the total unit nights available at the project (excluding nights set aside for maintenance). For example, in a project of ten identical units and assuming an annual operating expense of \$500,000, there are 3,650 unit nights available annually. A user who purchases eight nights of usage annually shall be responsible for an individual share of the annual operating expense equal to $8/3,650$ or \$1,095.89. If the plan sets aside nights that are for maintenance of the units and in the example above each unit would have five nights set aside for maintenance, the user's share of those nights above would be $8/3600$ times \$500,000 equals \$1,111.11. After subtracting all the expenses that are calculated as the total share of the expenses that all the project's users are responsible for, the remainder of the expenses are for the account of the developer.

The above example uses identical accommodation units for the calculations. In practice, many timeshare properties have different sizes and types of units. The differences may be in the number of square meters, the number of bedrooms or bathrooms, and the type of kitchen facilities for example. The developer shall be responsible to create a methodology for the calculation of the pro-rata shares of maintenance costs for all users; taking into consideration if there exists or plans to exist differing timeshare unit configurations. This methodology shall be disclosed as required in Article 50j par. 6.

It is not practical, in all cases, for a developer to transfer funds into the maintenance fee account. For a prime example, consider a timeshare property just beginning sales or in its first years of sales. Most of the available inventory is in the control of the developer who is financially obligated for the unsold inventory. In this case the developer is making funds available primarily from his enterprise and such funds are far greater than those received from the users in the form of maintenance fees. The property may also be a multi-use facility wherein hotel rooms, timeshare accommodations and rights of apartment are all developed and managed by one entity.

Article 50l

Many consumers are concerned over rising maintenance fees and have expressed a wish to impose a cap on those fees. Any artificial construct, such as limiting maintenance fee increases to a certain price index can lead to catastrophic shortfalls in operational funds. For many years the cost of electricity and water has risen far faster than price indices, and these two items taken together currently comprise the second largest expense to operating a timeshare property in St. Maarten. Indices also cannot accurately predict wage increases, particularly given that workers have the rights to organize and bargain collectively. This article uses the actual costs of operating the property as the guideline for maintenance fees. Unreasonable costs can be successfully challenged in court or by mediation.

Article 50m

Independent audited financial statements on the operational expenses of a timeshare plan can result in large additional costs to operational expenses; thus, independent audited financial statements are optional. The consumer has the ability to verify the costs being assessed and can do this both effectively and economically in comparison to an independent audit. Private information such as the names and addresses of other users or individual payroll data shall be kept confidential for privacy protection.

Article 50o

Reserve funds for capital expenditures for rights of apartments are mandated by the law as of 2005. Article 5:126, first paragraph, second sentence, of the Civil Code reads: "The association shall maintain a reserve fund for covering costs other than the regular annual costs." A three year time period was given to allow properties divided into rights of apartment to establish such funds if none existed. It is left up to each association to determine the nature and amounts of required reserves.

Timeshare developers in St. Maarten have not made use of the provision that allows for the creation of 1/52nd rights of apartment, and in fact the consumer is more interested in the flexible use rights of other types of timeshare plans. Therefore, the timeshare managing entities, whether controlled by a developer or an association, have not been bound by the current Civil Code to provide a standing reserve fund account.

Where the managing entity is a commercial enterprise, any such standing reserve fund accounts in the opinion of many tax experts can be subjected to profit tax, thereby substantially reducing the funds available for reserves or requiring ever increasing amounts to fund the tax liabilities. This has led many aging timeshare projects to develop a system of reserve funding, where the amounts collected for what would be other than annual expenses for apartments are actually spent yearly on capital replacement items, such as roofs, generators, cooling plants, wastewater plants, and other major replacements that would not normally be considered as annual expenses.

If a managing entity or association uses this means of reserve funding and continuing annual major replacements or repairs as opposed to creating a standing account that carries over from year to year the annual maintenance fees can be managed with little or no need for major variation in assessments. Under such a plan there is no need to provide a large fund to be tapped in future years as the property is in a continual state of renewal. Whichever method of reserve funding is used, the user is not faced with unexpected demands for funds as this article calls for an annual updating of a reserve fund expenditure plan.

If a new project or an older project does not provide for reserve funding using either a standing reserve fund account or an annual replacement plan that provides for relatively stable maintenance fees, a disclosure to a purchaser or to existing users must be made that substantial future costs may be assessed in the maintenance fees.

Tax legislation should be looked at to prevent standing reserve funds that are held by commercial managing entities are not subjected to profit tax to allow a new project to build up a reserve fund to prevent large future assessments or substantial future increases in maintenance fees, a primary area of consumer concern.

Articles 50r and 50s

These articles establish minimum standards for curing a default arising out of a failure to pay the purchase price or to comply with maintenance fee obligations. A developer or managing entity may provide for longer cure periods in practice. A developer may not require shorter cure periods than those set forth herein. The provisions are not meant to be applicable in the case of a time share right of apartment.

Due to the flexible nature of the usage rights there is a lot of difficulty in establishing an absolute market value for these rights on the part of the user or a managing entity. It is similarly difficult to establish value for a 1/52nd right of apartment. For this reason, this legislation forbids the representation by either a seller or reseller of timeshare rights as an investment similar to that of full-time real property.

Older timeshare properties, which are no longer in active sales and marketing, are primarily concerned with a steady flow of maintenance fees in addition to rental of unsold inventory on a hotel basis to ensure continued operations and are no longer in the business of making substantial profits from sales. Termination of a timeshare license due to default on the part of the user with no monies returned to the user is therefore not a case of undue enrichment.

Article 50t

Given St. Maarten's location in a hurricane belt and its coastal nature with timeshare properties located primarily along the shoreline, it is impossible to make absolute predictions on what types of casualty insurance will be available in the future and at what cost. In the aftermath of Hurricane Luis in 1995, Fatum Insurances withdrew its sale of coverage for hurricane damage in St. Maarten. Many smaller insurance companies were severely stressed at the time where adequate re-insurance was not provided in the case of large scale damage claims.

It is possible that full replacement value insurance may not be economically feasible for either the developer or the timeshare user at some point in time. It is already uneconomical to provide this without a large deductible. Some portion of risk must be assumed by parties at all times in order for insurance coverage to be commercially viable. This article sets forth the minimum standards of insurance that must be maintained in addition to what is set forth in the contract. Also established are procedures for the distribution of insurance funds should it not be feasible to rebuild a timeshare property that has been severely damaged.

Article 50v

Scratch cards (See par. 2) have been in use in St. Maarten for the purpose of attracting prospective purchasers to attend a timeshare or travel club sales presentation. These cards are marked subtly so that a sales person giving out the cards knows in advance which cards, when the covered symbols are scratched into view, are "winners." The possible prizes are listed on the cards, often with a large cash prize on the list that is either never given out or honored at the sole discretion of the sales company, as well as any other prizes on the list. It is the intent of this article to make illegal the use of a rigged contest and to restrict the use of any contest or similar promotion to one that is transparent in its operation with no possibility of deception.

Article 50y

There is a growing demand for resale services with respect to timeshare rights on St. Maarten. Accompanying this demand is a growth of businesses that seek to meet this demand. Most countries and states that have a viable timeshare industry have recognized the need to regulate the timeshare resale industry.

By describing a fair practice for this industry and requiring a level of business standards on a par with the rest of the timeshare industry, we seek to extend the levels of consumer protection to the timeshare users who seek to sell their timeshare rights or to purchase timeshare rights from an existing timeshare user rather than from a developer, management company or owners association.

The key areas of consumer protection involve truthful representation to a timeshare user of expectations as to sales price and possibility of a resale of a timeshare right, a method to protect the funds of buyers and sellers from misuse by a timeshare reseller, granting rights of full disclosure and a cancellation period to buyers of timeshare rights through resale, and timely delivery of promised services.

Petrus L. De Weever

